

ΙΔΟΥ ΚΑΤΟΠΤΡΙΚΑ.

LIDIS CATO

A, ID EST ELEMENTA

*, qua uniuersa speculorum uis atq; natura
rimum Græce, antebac nunquam in lucem
nunc noua translatione per Conradum Das
Latinam linguam translata.*

R G E N T O R A T L

M. D. LVII.

CLARISSIMO ATQVE DOCTISSI-

MO VIRO DOMINO PHILIPPO MELANCHTHONI Aca-

demiae Vuittembergensis professori primario

domino suo obseruandissimo

Conradus Dasypodius.

IN SVMMO APVD GRAECOS HONORE GEOMETRIAM fuisse, eorum nunquam satis laudata scripta testantur. honos enim ut dicitur alit artes, & ad studia literarum incendimur gloria: quae uero apud quosq; improbantur, neglecta iacent, itaq; omnes hanc disciebant; nec satis doctrina excultus putabatur, qui non geometriae esset peritus. Quare nihil mathematicis in Graecia illustrius. Thales namq; Milesius primus in eam has disciplinas transtulisse dicitur: cuius doctrinā reliqui philosophi, cum et recepissent, & uariis inuentis additis mirum in modū amplificassent, summo studio diligentiaq; conseruauerunt: ut nullus ferē furerit, qui nō in hoc genere scientiarū, praestare aliis uellet, sicuti fuit Mamercus Stesichori poetae frater, Pythagoras Samius, Anaxagoras Clazomenius, Oenopides & Hippocrates Chii, Philolaus & Architas Tarentini, Plato Atheniensis: & ut summatim dicam, qui ea etate uixerunt Philosophi, huic incumbabant scientiae. siquidem nemo in album eruditorum fuit receptus, nisi mathematicis (geometria praesertim) disciplinis se exercuisset, idcirco tam familiaris harum cognitio eis fuit: ut pueris tandem hanc & alias disciplinas mathematicas omnes, prima elementa ad perfectam philosophiae cognitionē consequēdam, esse uoluerint. Opifices etiam uulgo ut pictores, Statuarii, Mechanici, Architecti geometriae sciebant theoremata: iisque utebantur: imo eruditos libros scripserunt, ut de Appelle aliisque cōplurimis, apud Vitruuium legimus, & de Hierone mechanico certi sumus. Deniq; adeo diuturnitate temporis, semper confirmata, & unā cum saeculis ætatibusq; hominum inueterata haec sunt studia, ut qui se in erudito geometrarum puluere exercuissent, multis etiā postea temporibus, in summa apud omnes fuerint admiratione: & apud po

A ii

feros æternam laudem, atq; nominis sui gloriam sibi compararint.
 Horum igitur uestigiis insilendum iis erit: quibus studia literarum
 curæ sunt: & ut à nobis sunt recepta: sic etiam in posterum auctori-
 te eruditorum, & studio atque industria discipulorum cōseruanda cō-
 firmandaq; erunt. Quæ quidem doctissime uir, non quod de tua er-
 ga hæc studia beneuolentia, & amore dubitem scribo: sed ut, qui aut
 ignorantia, aut ignauia has contemnunt & aspernantur scientias, in-
 telligant: omnibus temporibus geometriam in summo apud erudi-
 tos fuisse præcio: neque tantum ad philosophiæ cognitionem neces-
 sariam atque utilem esse habitam: uerum etiam maiores nostros, hæc
 studia, quia abunde magnas uitæ societati utilitates adferrent, idcir-
 co coluisse: & hanc ob causam non immerito ex magnis beneficiis
 Dei mathematicæ disciplinæ à Græciæ sapientibus, & maioribus cō-
 stitutæ nominatæq; sunt. Quidquid enim magnam utilitatem gene-
 ri humano adferret: id nō sine diuina bonitate erga homines fieri ar-
 bitrabantur, quare diuinas scientias appellarunt, cum quod adole-
 scentium ingenia exacuunt: & celeritatem comprehendendi naturæ
 secreta efficiant: tum etiam quia multas artes hominum societati ne-
 cessarias atque utiles producant. Et ut taceam de reliquis: geome-
 tria *μαχανή* producit quæ uarias machinas ad usum totius rei bel-
 licæ necessarias cōstruit: qualia multa diuino uir ingenio Archime-
 des excogitauit: quæ Romanis Syracusæ terra mariq; obsidētibus,
 magno nocumento atq; formidabilia fuerunt, eadem illa ars uarias
 quoque organa ad usum uitæ necessaria conficit: de quibus scribit
 Vitruuius, *γεωμετρία* etiā ex fontibus huius scientiæ deriuata: agro-
 rum, interuallorumq; dimensionem: locorum situm atque figuram:
 uiarum & itinerum terra mariq; distantias: differentias deniq; pon-
 derum & mensurarum tradit ac explicat: aliaq; multa, sine quibus
 societas hominum & æquitas, cōseruari non posse uidetur, inquir-
 rit. Præterea *οπισθὴν* ex iisdem geometriæ principiis orta, uarias ap-
 parentias demonstrat: atq; uisu nostro tanquam lineis utitur: & ex
 eiusmodi radiis uisualibus angulos constituit: diuisa uero hæc est in
 eam quæ proprio nomine perspectiua, Græcis *ὀπισθὴν* dicitur: in qua
 causæ explicantur eorum quæ aliter quam sint apparere solent: ob
 ipsorum alios atque alios situs & distantias. Ut sunt lineæ æquedi-
 stantes,

stantes, quæ uidentur concurrere: quamuis nunquam concurrant. Postea in uniuersam illam doctrinam *κατοπτρικὴ* specularem dictâ: quæ cuiuscumq; generis radios fractos siue flexos perscrutatur: quibus adherent, & imaginum cognitio *εἰκαστικὴ γνῶσις* appellata: & umbrarum depictio: *σκιογραφικὴ* nominatur à Græcis: quæ diuersitatem imaginum umbrarumq; explicant: cur alia atq; alia imago umbrâre, propter interuallum, aut eleuationem rei uisæ, oculis spectantium exhibeatur. Longum esset profecto huius disciplinæ mathematicæ, quæ per se cognitione est digna utilitatē recensere: ac ostendere, quantum eius perceptio rebus cōducatur humanis: cum hæc subministrat artes atque scientiæ: tantopere humano generi profint; inter quas *κατοπτρικὴ* non infimum tenet locum: ideoq; & præfens libellus non in paruo habendus erit præcio: ab Euclide summo geometra conscriptus: qui quamuis exiguus sit, tamen & uirum acri ingenio, summoq; iudicio præditum indicat: huiusq; doctrinæ excellentiam nobis ob oculos pōnit. Nam ut Aristoteles inquit ex subiecto & methodo, dignitas atque excellentia artium apparet, in hoc libello mathematicis demonstrationibus, quibus nihil certius esse potest, de natura & proprietate lucis atque potentie uisus traditur: quare nihil mirabilius, nihil præstantius in hac naturalium rerū consideratione esse uidetur, ita uero ab autore conscriptus est, ut prima tantum ac simplicissima huius scientiæ tractet elementa. Quoniam cum septem tantum sint speculorum regularium genera: ad quæ cætera omnia referuntur: horum uarietate uniuersali doctrina, ad tria tantum reducit: quorum unum est planorum, alterum conuexorū, tertium concauorum: plana unius sunt generis, multæ tamen ac diuersæ sunt eorum formæ: conuexorum autē tria, pyramidale, sphaericum, columnare: concauorum totidem. Horum omnium doctrina, etsi à ueteribus percepta, literisq; tradita fuit: nihil tamen adhuc quod sciam, in lucem prodiit: & uel temporum iniuria: uel eorum qui ante nos fuerunt incuria nobis sunt erepta. Legimus enim Ptolemæum quinque libris uniuersam doctrinam speculorum complexū esse: & Archimedes ingenti uolumine Cœlius scribit de speculorū naturalium & artificialium natura scripsisse: atque hunc nostrū Euclidem elemēta huius scientiæ (ut uidemus) tradidisse Proclus Dia-

doctus commemorat. Qui quidē libellus, cum ad manus meas per-
uenisset, operæ præcium me facturū putabam, si cum propter huius
cognitionis excellentiam, tum etiam auctoris nomen, in lucem ede-
rem. Tibi uero clarissime uir dedicaui: quia & te plurimum amare
disciplinas mathematicas scio: & aliis subinde horum studiorum au-
ctorem esse intelligo, accedit quidem & illud, quod cum multi, non
quia didicerint has scientias, sed admirentur: ad suscipiendum hoc
genus studiorum alios hortari soleant: tu id facias, quia his artibus
atque studiis instructus, de huiusmodi scriptis facillime iudicare: &
quid *γαιμετρικόν* quid uē *γαιμετρικόν* sit perspicere possis. Has igitur
primitias meorum studiorū, in tuum patrociniū recipias:

ac mea studia tibi commendata habeas rogo: quod si has

tibi cæterisque eruditis probari intellexero: operam

dabo, ut alios græcos mathematicos latine eti-

am loquentes studiosi habeant. Vale

in Christo: quarto Idus Februarii.

M. D. LVII.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ

Κατὰ Πτεῖκα.

EVCLIDIS KATO

πτεῖκα seu Elementa eius scientiæ
que doctrinam speculorum tradit.

Εὐκλείδης οὕτως ἀποδεικνύει
τὸ πρῶτον πτεῖκα, ὅτι
τα τοῖς ἄλλοις ἐπι-
πλάττει.

Β. τὰ ὁρώμενα ἅπαντα,
κατ' ὁράσεως ὁρατά.

Γ. Εὐκλείδης τὸ πτεῖκα ὡς
ἐπιπλάττει, καὶ διὰ
τοῦ πτεῖκα τὸ
πτεῖκα, ὅτι πτεῖκα ὁράσεως
ἐστὶ τὸ ἐπιπλάττει.
γίνονται ἀνάλογον,
ὡς ἡ μεταξὺ
τῶν πτεῖκα, ὅτι πτεῖκα ὁράσεως
ἐστὶ τὸ πτεῖκα ὁράσεως
ἐστὶ τὸ πτεῖκα ὁράσεως
ἐστὶ τὸ πτεῖκα ὁράσεως.

Δ. Εἰς τοῖς ἐπιπλάττει ὡς
πτεῖκα, τὸ πτεῖκα καὶ ἀλλοῦ
τὸ πτεῖκα ὡς ἐκείνου πτεῖκα
ἐκ τῶν ὁρώμενων, ἐκ τῶν ὁρώ-
μενων τὸ ὁρώμενον.

Ε. Καὶ ὡς τοῖς κυρτοῖς ὡς
πτεῖκα, κατὰ τὸ πτεῖκα τὸ
πτεῖκα ὡς ἐκ τῶν ὁρώμενων
ὡς τὸ κέντρον αἰνιγμένης
σφαίρας, ἐκ τῶν ὁρώμενων
τὸ πτεῖκα ὡς ἐκ τῶν ὁρώμενων
τὸ πτεῖκα ὡς ἐκ τῶν ὁρώμενων.

1. Vltus est linea recta, cuius media om-
nia extremis conveniunt. Id
est, media sic ex equo interia-
cent extremis, ut neq[ue] sursum neq[ue] deor-
sum extra tramitem extremorū puncto-
rum egrediantur.

2. Quæcumq[ue] uidentur, per lineas rectas
uidentur.

3. Quod si speculum in superficie plana
positū sit, & altitudo alicuius rei
conspiciatur quæ ipsi superfici
planæ ad angulos rectos sit sita,
tum proportionales erunt, ita ut
quemadmodū se habet recta quæ
est inter speculum et spectantem,
ad rectam lineam quæ est inter speculum
& altitudinem ad angulos rectos erectā,
sic etiam se habet altitudo eius quæ cōspi-
cit, ad altitudinē quæ ad angulos rectos
superfici collocata est.

4. In speculis planis occupato loco in
quem perpendicularis à re uisa cadit; res
quæ aliàs uidebatur, uideri non potest.

5. In speculis etiam conuexis, occupato
loco per quem in centrum sphaeræ à re uisa
perpendicularis ducitur; res quæ aliàs
uidebatur, uideri non potest. Idē quo-
que in cauis euenit speculis.

ν μ. Καὶ ἐπειδὴ ὁ δὲ ν ὑπὸ μ κ β γω-
νία, τῇ ὑπὸ ν κ δ, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ
γ μ κ τῇ ὑπὸ α κ ν. ἐφαπτεται γὰρ ἡ
μ ν, ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ β κ γ, τῇ ὑπὸ
δ κ α ἴσους ἐστίν.

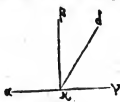
Ἐστω δὲ πάλιν κοίλον ὡς πρὸς τὸ
α κ γ, ὅφρι δὲ ἡ β κ, ἀνακλινεῖς
ὡς τὸ δ. Λέγω ὅτι ἡ ὑπὸ β κ γ γω-
νία, ἴση δὲ τῇ ὑπὸ δ κ α. Πρα-
ττέτω γὰρ ἐπιπίπτει ὡς πρὸς, ἴση
γίγνεται ἡ ὑπὸ β κ μ γωνία, τῇ ὑπὸ
δ κ ν. ἴση δὲ ἡ ὑπὸ γ κ μ, τῇ ὑπὸ
α κ ν. λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ β κ γ, τῇ ὑπὸ
δ κ α ἴσους ἐστίν.

β.

Πρὸς ὅποιον αὖ τῶν ὡς πρὸς τῶν,
προσπίπτει ἡ ὅφρι, ἴσας ποιῶσα γωνίας
αἱ αὐτὴ δὲ αὐτῆς ἀνακλινεῖται.

Ἐστω ὡς πρὸς ἐπιπίπτει τὸ α γ.
ὅμμα δὲ τὸ β, ὅφρι δὲ ἡ β κ προσπί-
πτει αὐτῇ, ἴσας ποιῶσα γωνίας τὰς
ὑπὸ α κ β, γ κ β. Λέ-
γω ὅτι ἀνακλινεῖς
ἡ β κ, ἀφ' αὐτῆς ἡ
β κ, τὸ τίς ὡς τὸ β.
μὰ γὰρ, ἀλλ' αἰσιν
τόν κίττω ὡς τὸ δ.

καὶ ἐπειδὴ αἱ ὅφρις ὡς ἴσους ἀνα-
κλινεῖται γωνίας, ἴση δὲ τῇ ὑπὸ
α κ δ γωνία, τῇ ὑπὸ γ κ β. Ἐδ' εἰχθῆ
δὲ καὶ ἡ ὑπὸ α κ β, τῇ ὑπὸ γ κ β
ἴση, καὶ ἡ ὑπὸ α κ β ἄρα γωνία, τῇ
ὑπὸ α κ δ ἴση, ἡ μείζων τῇ ὑπὸ

ν μ. Quoniam nunc angulus $\mu\kappa\beta$ ex-
qualis est angulo $\nu\kappa\delta$, sed & angu-
lus $\gamma\kappa\mu$ equalis est angulo $\alpha\kappa\nu$. Re-
cta enim $\mu\nu$ tangit circumferentiā spe-
culi conuexi. totus igitur angulus
 $\beta\kappa\gamma$ equalis est toti angulo $\delta\kappa\alpha$.

Rursus sit propositum speculum
 $\alpha\kappa\gamma$ concavum, $\beta\kappa$ uero sit uisus re-
flectens ad δ . Dico quod angulus
 $\beta\kappa\gamma$ æqualis est angulo $\delta\kappa\alpha$. Si en-
tenim apponatur speculum planū
angulus $\beta\kappa\mu$ æqualis erit angulo
 $\delta\kappa\nu$, sed angulus $\gamma\kappa\mu$ æqualis est
angulo $\alpha\kappa\nu$. Reliquus igitur angu-
lus $\beta\kappa\gamma$, reliquo angulo $\delta\kappa\alpha$ erit
æqualis.

Secunda.

Visus in qualecūq; genus specu-
li incidit: cū fecerit æquales angu-
los, ipse in seipsum reflexu faciet.

Sit speculum planum $\alpha\gamma$, oculus
autem β , uisus uero $\beta\kappa$ incidat, ita
ut æquales angulos faciat $\alpha\kappa\beta$,
 $\gamma\kappa\beta$. Dico quod $\beta\kappa$ ui-
sus reflexionem faciens
in seipsum, reuertatur,
hoc est in β . Hoc nō fieri
dicatur, uerū si fieri pos-
test, perueniat in δ . Et

quoniam uisus in angulis æqualibus
reflexionē faciunt, angulus $\alpha\kappa\delta$, ex-
qualis est angulo $\gamma\kappa\beta$, uerum & an-
gulus $\alpha\kappa\beta$, angulo $\gamma\kappa\beta$ demonstra-
tus est æqualis esse, angulus igitur
 $\alpha\kappa\beta$, angulo $\alpha\kappa\delta$ est æqualis, maior

β

λατρουσι. ὁ παρ' ὅσων ἀδελφάδων, ἡ ἀρε-
β' καὶ ὧς, ἐφ' ἡσυχίᾳ ἀνακλαδίσθη-
ται. καὶ πάλιν ὁ ἀποστόλεις, ἀρμίστοι
καὶ ὡς τῶν κυριότην, καὶ τῶν κοίλων
ἐν ὅπτησιν.

5
 προς ὁποῖον αὐτὸν ἐξέστρεψεν,
 προκατήπτεσθαι ὅπως αὐτίς ποιήσω
 νίας· ὅτι δι' αὐτῆς ἀνὰ κλαδίσεις
 τα, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐλάσσονος γυναικός.

Εξωίπίπλον γῆστρον τό ακ γ,
 ὁμς δ α β κ προσωπίτιν, μέζον
 να ποῖσα γωνία τῶν
 ὑπό ακ β, ὁ ὑπό ακ β,
 λίγω ὅτι α β κ ἀνακλω
 μένη, ὅτε αὐτὰ διίκανα
 τῆς ἀνακλαδῆσαι τας,
 ὅτε ὡθί τῆς ὑπό β κ γ
 γωνίας. εἰ μὲν γάρ ἦεν
 ὡθί το β, ἴσμε εἰ ὑπό ακ β γωνία,
 πῶ ὑπό γ κ βίση, ὅπερ ἄτοπον. ὡς
 ποῖσα τας γὰρ μέζων. Εἰ δ ὅς το
 δ, ἴσμε εἰ α ζ γωνία, τῇ δ ὅθι δὲ
 μέζων. Ἡ γὰρ β κ, ἀνακλαδῆσαι τ
 ὡθί ὁ μέζον γωνίας ὁ ὑπό ακ β.
 ἀννατὸν γάρ, ἀπὸ τῆς μέζον το τῇ
 ἐλάσσονι σῶμα ἀφαιρεθῶναι. Εἰ δ
 αὐτὰ ἀπόδοξαι ὡθί τῶν κυρτῶν ἐ
 κοίλων.

minori quod est impossibile; quare
 β uisus in se reflectetur. Hæc ead-
 em demonstratio etiam conueni-
 re poterit in speculis conuexis &
 concavis.

Tertía.

Vifus in qualecunq; speculi ge-
nus incidat, & angulos faciat inæ-
quales, neque in fe reflectetur, neq;
in minorem angulum.

Sit speculum planum $\alpha\kappa\tau$, uisus
autem $\beta\kappa$ incidat, angulum $\alpha\kappa\epsilon$ ma

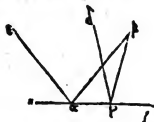
Quarta.

Visus qui in speculis planis & conuexis reflectuntur: neque inter se mutuo concurrent, neq; inter se æque distantes erunt.

Sit

ΔΙ
 ΑΙΟΥΣ ὡν τῶν ἐπιπέδων ἐνό-
 πησεν, καὶ κυρτῶν ἀνελώμεναι· ὅ-
 τι συμπίσυνται ἐλάνθαις, ὅτε πε-
 ράλλοι ἐσενται.

Ἐπειπὶ πλάνου ὀφθαλμοῦ τὰ α , ϵ ,
 δ μαθετόν, ὅθεν ἡ ἀνακλάμενη
αἱ $\beta\gamma$ δ, $\beta\alpha\epsilon$. Λέ-
γεται αἱ $\gamma\delta$, $\alpha\epsilon$ ·
ὅτι πρὸς ἀλλήλους ὡσίμ,
ὅτι συμπίπτουσιν ἐν
τῷ δ . Ἐπει γὰρ
ἴσθην, ὅτι μὴ ὑπὸ
 $\beta\gamma\zeta$ γωνία, τῇ ὑπὸ
 $\alpha\delta\zeta$ · ἢ ὑπὸ $\beta\alpha\epsilon$,
τῇ ὑπὸ $\alpha\epsilon\eta$ · μείζων ἢ ὑπὸ $\beta\gamma\zeta$,
τῆς ὑπὸ $\beta\alpha\epsilon$. διὰ τὸ ἐκ τῶν ὄψεων
τῶν $\beta\alpha\epsilon$ γωνιών, μείζων ἄρα ὅστις
ἢ ὑπὸ $\alpha\gamma\alpha$, τῆς ὑπὸ $\alpha\epsilon\eta$ · οὐκ ἄρα
παράλληλός ἐστι $\gamma\delta$ τῇ $\alpha\epsilon$ · ὅθεν
συμπέπτουσιν ὡς τὰ δ ἀνάγκη.

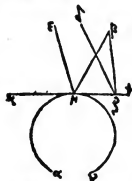

Sit speculum planum $\alpha\epsilon$, oculus
 ϵ , visus reflexi habentes $\beta\gamma\delta$, $\beta\alpha\epsilon$.

Dico quod $\epsilon\delta$, $\alpha\epsilon$
neq̃ æquedistan-
tes sint, neque con-
currant in punctis fa-
ciant in δ . Nam
cum angulus qui-
dem $\beta\gamma\zeta$ æqualis
sit angulo $\alpha\delta\alpha$, an-

gulus uero $\beta\alpha\epsilon$, equalis sit angulo
 $\alpha\epsilon\eta$, angulus $\beta\gamma\zeta$ maior sit angulo
 $\beta\alpha\epsilon$. Quoniam est extra $\beta\alpha\epsilon$ trian-
gulum, ergo angulus $\alpha\delta\alpha$ maior es-
tiam est angulo $\alpha\epsilon\eta$. Quare $\epsilon\delta$ non
est æquedistans α · postea neq̃ con-
currunt in punctis δ .

Præterea proponatur speculum
cōvexum $\alpha\epsilon$, oculus sit β , visus ue-

ro reflectentes $\beta\gamma\delta$, $\beta\alpha\epsilon$.
Dico quod $\delta\epsilon$, $\alpha\epsilon$, neque
æquedistantes sint, neq̃
cōcurrant in punctis δ .
coniungantur puncta ϵ , δ ,
fiatq̃ linea recta $\epsilon\delta$, quæ
extendatur in utramque
partē ad puncta θ , κ . Quo-
niam igitur angulus $\epsilon\gamma\delta$
angulo $\alpha\delta\alpha$ æqualis est,
angulus uero $\beta\alpha\epsilon$, angu-

lo $\alpha\epsilon\mu$ æqualis, quod in angulis æ-
qualibus reflexionem faciant, uerū
quoniam angulus $\epsilon\gamma\delta$ angulo $\beta\gamma\delta$
maior est, erit etiā angulus $\alpha\delta\alpha$, ma-
ior angulo $\alpha\epsilon\mu$. Quare $\delta\epsilon$ rectæ
non concurrent, neque æque distan-
tes erunt.

B ii

Ἐπει δὲ πάλιν κυρτὸν ὀφθαλμοῦ,
τὸ $\alpha\epsilon$ γ , ὅθεν ἡ ἀνακλάμενη
αἱ $\beta\gamma$ δ, $\beta\alpha\epsilon$. Λέγεται αἱ
 $\gamma\delta$, $\alpha\epsilon$, ὅτι παράλλη-
λοι ὡσίμ, ὅτι συμπί-
πτουσιν ἐν τῷ δ .
Ἐπει γὰρ ἴσθην, ὅτι
 $\beta\gamma\zeta$ γωνία καὶ ἡ
 $\alpha\delta\zeta$ γωνία, καὶ ἡ
 $\beta\alpha\epsilon$ γωνία καὶ ἡ
 $\alpha\epsilon\eta$ γωνία, καὶ ἡ
 $\beta\gamma\zeta$ γωνία, τῇ ὑπὸ
 $\alpha\delta\zeta$ · ἢ ὑπὸ $\beta\alpha\epsilon$,
τῇ ὑπὸ $\alpha\epsilon\eta$. διὰ τὸ ὅτι ἴσθην, ὅτι
 $\beta\gamma\zeta$ γωνία, μείζων ἢ ὑπὸ $\beta\gamma\zeta$ γω-
νία, τῇ ὑπὸ $\beta\alpha\epsilon$. οὐκ ἄρα
παράλληλός ἐστι $\gamma\delta$ τῇ $\alpha\epsilon$ · ὅθεν
συμπέπτουσιν αἱ $\gamma\delta$ τῇ $\alpha\epsilon$ · ὅθεν
πρὸς ἀλλήλους ὡσίμ.

ται αχρ αλ γ δ α ε ι, κατὰ τὸ ξ. ο-
μοίως δὲ διαχθῆται καὶ ἐκτὸς τῆ
περιφρείας πίπτει τὸ ὅμμα, ὡς ὑπὸ
τῶ ἐξ ἑς θεωρήματα θ.

5

Εἰς τοὺς κοίλους ὀφθαλμοὺς, ἐὰν ἀπὸ
μᾶλλον τοῦ κέντρου, καὶ τῆ περιφρείας
θῇ τὸ ὅμμα, ὅτι μὲν συμπίπτουσιν αἱ,
αἱ ὅψεις ἀνακλινόμεναι: ὅτι ἂν συμ-
πίπτουνται.

Ἐστω ὀφθαλμὸς κοίλος τὸ α γ, κέν-
τρον δὲ αὐτοῦ τὸ δ, ὅμμα δὲ κείδω
τὸ β, μεταξὺ τοῦ κέντρου, καὶ τῆ πε-
ριφρείας. ὅψεις δὲ αἱ β α, β γ, ἀνα-
κλινόμεναι ὑπὸ τὰ π, ζ. καὶ ἐκβεβλή-
δωσαν αἱ ὅψεις ὡς τὸ ὀφθαλμὸς αἱ
α θ, γ κ. καὶ β δ η, τῇ γ κ ἢ μείζον-
σιν, ἢ ἴσιν, ἢ ἐλάσσονι, εἰ μὲν ὅν ἴσιν ἰ-
σὶν ἡ α θ ὅψις, τῇ γ κ ὅψις, ἴσιν δὲ καὶ
ἡ α γ περιφρέουσα, τῇ
γ δ περιφρέουσα: ὥστε
εἰ ἡ μ γωνία τῇ ξ, αἱ
γὰρ τῶν ἴσων περιφε-
ρῶν γωνίαι, ἴσαι εἰσὶν
ἐλλήλαις. καὶ αἱ μ λ
αχρ γωνίαι ἴσες τῇ ξ εἰ-
σὶν ἴσαι, ὡς αὐτὴν ἀνα-
κλινουσιν. Καὶ λοιπὴν αχρ ἡ ο, τῇ π
ἴση εἰσὶ, μείζον αχρ ἡ ρ, τῇ ο. ἐπεὶ
γὰρ ἡ ρ γωνία, τῇ π μείζον δὲ, ὡς τὸ
ἐκτὸς εἶναι. ἡ δὲ π, τῇ ο ἴση. καὶ ἡ
ξ αχρ, τῇ ο μείζον εἰσὶ κοινὴν προσκεί-
δω ἡ ὑπὸ ο ε ξ, ὁμοίως ὅθεν πρὸ τῶ-
το θεωρήματος ἀποδείκνυνται, συμ-
πίπτουνται αχρ αἱ γ ζ, α η, ὡς ὑπὸ τὰ

puncto concurrent. Simili modo
ac uia demonstrabitur hic cōcursus,
etiam si extra circumferentiam ocu-
lus ceciderit, ut in theoremate se-
quente demonstrabitur.

Sexta.

Si in speculis cauis in medio cen-
tri & circumferentiæ colloques ocu-
lum: interdū uisus reflectentes con-
current, interdum non concurrent.

Sit speculum cauum α γ, cētrum
eius δ, oculus uero ponatur β, inter
cētrum & circumferentiā, uisus
uero sint β α, β γ reflectentes ad π ζ, at-
que uisus hi extendantur usque ad
speculum, & sint α θ, γ κ. Aut igitur
α θ maior est quam sit γ κ, aut æqua-
lis ei, aut minor quam γ κ. Quod si
uisus α θ æqualis est uisui γ κ, erit
quoque α γ circumferen-
tia γ κ circumferentiæ æ-
qualis. Quare & angu-
lus μ angulo ζ erit equa-
lis, anguli enim equa-
liū circumferentiā si-
bi æquales sunt, anguli
igitur μ, λ propter refle-

xionē angulis ν, ξ æquales erunt, re-
liquus igitur angulus ο, reliquo
æqualis est. quare angulus ρ, angulo
ο maior erit. Quoniam enim angu-
lus ρ angulo π maior est: quia est ex-
ternus, angulus uero π angulo ο est
æqualis. Idcirco & ρ maior est quā
sit ο cōmunis additur angulus ο ρ ξ.

B iii

θ, ζ. Τὸ δὲ αὐτὸ ἴσαι
καὶ μέζων ἢ α θ δ
ψις, ρι γ κ. μέζοντα
ζα β ἴσονται αὐτὰ μὲν
οἷαι τῶν γ β, α δ π,
ρι ο μέζων ἴσαι. καὶ
α ρ, ρι δ. καὶ δὲ ἡ α θ
δύο α, ἰλάσσων ἢ γ κ· ὅθεν τὰ αὐτὰ
πρὸς μέζων ἴσαι ἢ ο γωνία, γ π. δὲ ἡ
καὶ ἡ γ, γ π μέζων.
ἰσὺν αὖτε καὶ ἡ δ ἴσων
εἶναι τῶν ρ, ρι ο, ἡ ἰ-
λάσσονα γ π. καὶ μὴ
συμπιπθῆναι τῶν α θ,
τῶ γ ζ, φανερόν δὲ ὅτι
πάντα μέζων ἢ α θ
περιφύρα, τῆς γ κ·
ἰσότητος, ἡ σύμπτω-
σις τῶν ἀνακλάσε-
ων, ὅτι αὐτὰ περιφύ-
ρας τὸ κύκλου, ὅτι
ἐκτὸς εἴνεται· ἀλλ'
ἐντὸς μόνον.

maior fuerit quam γ κ uisus. Nā an-
guli λ μ maiores sunt angulis ρ β, an-

gulus uero π maior erit
angulo ο, & angulus ρ ἰ-
gitur angulo ο est maior.
si uero minor fuerit α θ
quam γ κ. Propter eadē
angulus ο maior erit an-
gulo π, angulus autem ρ

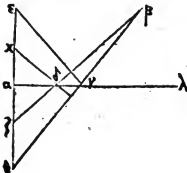
maior angulo π. Quamobrem nihil impedit
ex equalē esse lineam ρ lineam ο, aut minorē ο & rectā
α θ non concurrere rectā γ ζ. Manifestum igitur
quod siue maior fuerit α θ circumferentia, circum-
ferentię γ κ siue æqualis, concursus reflexionum
neque in circumferentia circuli, neque extra fiet,
uerum tantummodo intra circumferentiam cir-
culi.

Septima.

Ex speculis planis altitudines &
profunditates conuersæ apparent.

ζ.
Τὰ ὕψη, καὶ τὰ βάθη, ἐπὶ τῶν ἰ-
σοπιδίων γινώσκων, ἀντιστραμμένα
φαίνονται.

Εἰς ὕψος μὲν
τὸ α β, γινώσκων
δὲ ἰσοπιδίων τὸ
α λ, ὁμαλῇ τὸ β,
ἴσως δὲ αὐτὸ γ,
β δ, ἀνακλώμενα
καὶ αὐτὰ τὰ γ, κ. ὅ-
πως ἐκ β λ, δ α σ ὧν

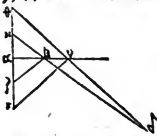
Sit altitudo α β,
speculum uero pla-
num α λ, oculus ue-
ro β, uisus autē γ
β δ α δ α κ reflecten-
tes. Quod si igitur
uisus hi secundum
lineam rectam inci-
dunt,

[illegible]

Εὐπαλιν βάλῃ τὸ α̅ ε̅, ἐνο-
 ῖον δὲ ἐπὶ πινυτοῦ τὸ α̅ γ, ὅμμα δὲ
 τὸ δ̅ δ̅ ψ̅ ε̅ ἰα̅ δ̅ ε̅,
 δ̅ β̅, ἀνακλῶμεναι
 ὑπὸ τὰ ε̅, ζ̅. ὁκῦν ἐκ
 ἐλθουσῶν ὁμοίως τ̅
 ὁψωμὶ ἐπ' οὐδ' α̅ ε̅ ἰ-
 πί τὰ δ̅, κ̅, φανῶν
 τὸ μ̅ ε̅, κάτωθεν, ὑπὸ
 τῷ δ̅ αὐτῷ εἶθ'· τὸ
 δ̅ ζ̅, αὐτῶν τῷ ε̅· ὑπὸ τῷ κ̅ κάτωθεν
 τῷ δ̅ τῷ δ̅. Τὰ ἄρα ὕψη καὶ τὰ ἐλάττω,
 ἐπὶ τῇ ἐπιπέδῳ ὀνόμαζον κλίσεως
 ῥαίεα φαίνονται.

Τὰ ὕψη καὶ τὰ βάθη, ἀπὸ τῶν κυρ-
τῶν ὑποπλευρῶν ἀντεγραμμίνα φαίνε-
ται.

Εκ τῆς τοῦ αὐτοῦ
 ἡσυχίας δὲ κυρτὸν τὸ
 ἀδ' γ, ὅτι ἐστι διὰ καὶ β',
 δι' οὗ ἀναγκάζονται ὡθι-
 ταί τε θ, διόλου κταται διὰ
 τὴν συμπύκνωσιν. τὰ
 λοιπὰ ὁμοίως τοῖς ᾠ-
 ταῖς ἐπιπίπτουσιν ἀποδο-
 σιγμένοις.

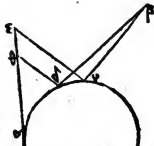
dunt, tum & supremum punctū apparet in infimo, & uero quod infra est, in, quod supra est. Quare opinione atq; apparitione euerfa sunt.

Rursus sit profunditas αz , speculum uero planum αy , oculus etiam d , uisus uero $d r$. AB , reflectentes ad α . Quare si similiter uisus protendatur secundum lineam rectam ad puncta θx , apparebunt α quidem infimū apud θ supremum punctum. θ uero superius existens ipso α , apparebit in x , quod punctū infra θ est. In speculis igitur planis, altitudines & profunditates conuersæ uidentur.

Octava.

In speculis conuexis altitudines
& profunditates cōuerſę apparēt.

Sit altitudo $\alpha\delta$,
speculum autem ca-
uum $\alpha\gamma$, visus ve-
ro $\beta\gamma$, $\beta\delta$, reflecten-
tes ad δ puncta. de-
monstratū igitur est
quod nō concurrāt.
Reliqua huius de-
monstrationis simi-
lia sunt his quę in pla-

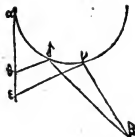

nis speculis sunt demonstrata.

Sit rursus profunditas et speculum

Να παύσει το έργο της

ὅτι κυρτόν τὸ α γ
 ὄμμα ἢ τὸ β : ὅψας
 ἢ ἀνακλώμεναι ἐ-
 πί τὰ ε δ : αἰετ ε,
 β δ γ. καὶ ἡ ἀπό-
 στασις προδίσταται
 ὁμοίως τοῖς γὰρ τοῖς
 ἐπιπίδοις ἀποδίσ-
 τας μὲν οἷς.

culū uero cauum α γ,
 oculus autem ε, uisus
 uero β γ & β δ reflex-
 cientes ad ε, puncta.
 atq; demonstratio si-
 militer progredietur,
 ut illa quæ in planis
 habebatur.

§.

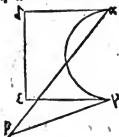
Τὰ πλάγια μήκη ἀπὸ τῶν ἐπι-
 πίδων γὰρ ᾗ ᾗ ὥς τῇ ἀληθείᾳ ἐ-
 ἵχα, ὅτω καὶ φαίνονται.

Ἐστω ὄμμα τὸ β,
 μήκη δὲ πλάγιον
 τὸ δ ε, γὰρ ᾗ ᾗ ὥς τῇ
 ἐπιπίδων τὸ α γ.
 ἕκον ἀνακλώμεναι
 σὺν τῶν ὀφθαλμῶν φαί-
 νεται, τὸ μ δ, ὡς
 τὸ α, τὸ δ ε, ὡς τὸ
 γ : καὶ ὅτι δὴν τῇ φαντασίᾳ, κα-
 θέπερ καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἵχα : τὸ μ ε γ-
 γιον, ἐγγιον : τὸ δὲ ἀπώτερον, ἀπώ-
 τερον.

Γ.

Τὰ πλάγια μήκη, ἀπὸ τῶν κυρ-
 τῶν γὰρ ᾗ ᾗ ὥς τῇ ἀληθείᾳ ἵχα, ὅτω
 καὶ φαίνονται.

Ἐστω πλάγιον μῆ-
 κος τὸ α δ, ὄμμα ἢ
 τὸ β, τὸ γ γὰρ ᾗ ᾗ ὥς τῇ
 κυρτῶν τὸ α γ, ὅψας
 ἢ ἀνακλώμεναι ὡς
 τὰ ε δ : αἰετ α, β γ.
 καὶ ἡ ἀπόστασις φα-

Nona.
 A speculis planis longitudines
 oblique, ut reuera existunt, sic etiā
 esse apparent.

Sit oculus ε,
 longitudo obli-
 qua δ ε, speculū
 planū α γ. Qua-
 re reflectētibus
 uisibus uidetur
 δ in α, & in γ, et
 sic etiā opinio

ne propius, apparet propius, quā
 admodū & reuera propius est, lon-
 ginquius uero opinione uidetur,
 quod reuera longius distat.

Decima.

A speculis conuexis, longitudi-
 nes oblique sic apparent, ut reue-
 ra per se existunt.

Sit longitudo obli-
 qua δ ε, oculus uero ε,
 speculum autem conue-
 xum α γ, uisus β α, γ re-
 flectentes ad ε puncta.
 Demonstratio manife-
 sta

καὶ ὁμοία γὰρ εἶναι, τῇ δὲ τοῖς ἱππο-
πολοῖς ὁπόστροις.

100

τὰ ὑψι κατὰ ἐξῆς ἀπὸ τῶν κοι-
λων γιγνώσκω ὅσα καὶ ἔστιν ἡ φύσις τῆς
συμπλήσεως τῶν ὑψων, ἀνταρρα-
μὴν φαίνεται, καθάπερ γὰρ τοῖς ἐ-
πιπίπτουσιν καὶ κυρτοῖς γιγνώσκεις,
ὅσα δὲ ἔστιν ἐκ τῆς συμπλήσεως
καθάπερ δὲ καὶ φαίνεται.

[illegible]

15.

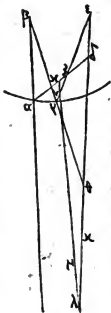
Τὰ πλάγια μήκη ἀπὸ τῶν κοί-
λων ἐνόπτρων ὅσα μὴ ἐν τῷ δ' συμ-

ita est : similis enim est demonstra-
tioni quæ in planis proposita fuit.
Undecima.

Ex speculis cauis quæcunq; quidē altitudines & profunditates sunt inter locum in quem uisus incidunt, apparent conuerſæ, ſicut in ſpeculis planis & conuexis: quæ uero ſunt extra incidentiam, quales ſunt tales eſſe apparent.

Sit speculū cauum αr , oculus uero β . uisus autem reflectentes $\beta \alpha$, βr .

incidentię autē locus in puncto ζ . altitudines uero Δ , κ , ν . atqui κ , ν intra punctum ζ , incidentię locum occupantem collocetur. Δ uero extra incidentiam. Ergo si uisus intuentur speculū, tum quemadmodum in planis & conuexis κ apparebit in puncto μ . ν uero in λ . Quare euerſa uidentur. Rursus in altitudine quæ extra incidentiā est Δ uidetur in puncto γ , ν uero in θ ita ut appareat eo in loco in quo reuera est. Et in profunditatibus simili modo eadem est demonstratio.

Duodecima.

Longitudines oblique quæ quidam intra locum in quo usus inci-

ἡ ὅσους τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν καθ' ἀπὸ
 ὁρῶν, ὅτε καὶ φαίνεται, ὅσα δὲ καὶ τὸς
 ἀντισταμύλλεται.

Ἐστω γάρ μιν $\alpha\beta$ πλάγια τὰ ἐν α ,
 β καὶ τοῦ δ γινώσκου τοῦ γ , ὅμοια
 δὲ τὸ β ὀφθαλμῶν ἢ ἐν α
 κλῶμενος β συμπί
 πτωσαι κατὰ τοῦ α , $\alpha\beta$
 $\beta\alpha$ δ , γ ἐκ τῶν α
 δ καὶ πλάγιον μὴ α
 ἔσω γινώσκου συμπί
 στωσι γ δ , τὸ δ α β ,
 ἐκ τῶν α δ γ τὸ $\mu\lambda$
 δ καὶ κατὰ φύσιν φαίνεται, καθάπερ
 γινώσκου ἐν πλάγιον, καὶ κυρτοῖς γινώ
 σκωσι. φαίνεται γάρ τὸ $\mu\lambda$ δ , κα
 τὰ τὸ α , τὸ δ α , κατὰ τὸ γ , τὸ δ α
 ἀντισταμύλλεται, τὸ α γάρ δ ὡς τὸ
 α φαίνεται, τὸ δ α ὡς τὸ γ .

ἢ γ :

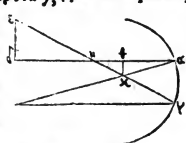
Δυνατὸν δὲ $\alpha\beta$ πλάγιον γινώ
 σκωσι ἐν πλάγιον ἰσθῆναι τὸ αὐτό.

Ἐστω δὲ $\alpha\beta$ ὀφθαλμῶν τὸ α ὅμοια δ
 τὸ β , γινώσκου ἢ τὸ γ δ , δ α , α β .

Ἡ δ α β καὶ τὸ α β
 τὸ β , ὡς τὸ γ δ γινώ
 σκωσι α β , καὶ τῶν β γ
 ἴσων ἢ γ δ , καὶ πάλιν
 ἀπὸ τῶν α β γ δ γινώ
 σκωσι, καὶ τὸ α β γ δ
 τῶν α β γ δ ἴσων ἢ β γ δ α
 τὸ δ α β γ δ γινώ
 σκωσι καὶ τὸ α β γ δ
 β γ , καὶ τῶν β γ δ α
 ἴσων ἢ β γ , καὶ ἀπὸ τῶν α β γ δ
 τὸ α β γ δ ἴσων ἢ β γ δ α .

dunt collocatae sunt, quales sunt tal
 es quoque apparent, quae uero ex
 tra, euerit uidentur.

Sint enim longitudines quidem
 obliquae $\alpha\delta$, $\delta\gamma$, cauum autem specu

lum $\alpha\gamma$, oculus uero β ,
 uisus autem $\beta\alpha$, $\beta\gamma$
 reflexi & concident
 es in puncto γ . & longi
 tudo quidē obliqua
 $\delta\alpha$ sit intra locum inci
 dentiae γ , δ uero ex
 tra. Quare naturaliter

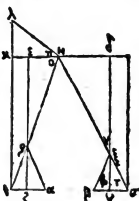
sicut est, ita & esse quoque apparet: si
 cut in planis & conuexis speculis.
 Nam δ in α apparet, α autem in γ .

Decimatertia.

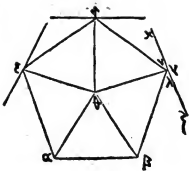
Res eadem in pluribus speculis
 planis uideri potest.

Sit res quae uidenda est α , oculus
 uero β , tria autem specularia δ , δ , δ .

ducatur igitur perpē
 dicularis ab ipso β ad
 γ δ speculū recta $\beta\gamma$,
 & huic $\beta\gamma$ sit aequalis
 $\gamma\delta$. Rursus ab α ad
 speculū, perpēdicula
 ris ducatur recta $\alpha\delta$, et
 huic aequalis sit $\delta\alpha$, &
 $\alpha\delta$ ad δ δ speculū, per
 pendicularis ducatur
 $\delta\alpha$ & $\delta\alpha$, rectae cōstitua
 tur equalis $\mu\lambda$ & ab λ
 ad

μα δὲ τὸ β. καὶ ἐπὶ
 ζεύχῳ α β, καὶ ἀ-
 ναγὰ γράφω ἀπὸ
 εἰς α β, πολυγώνου
 ἰσοπλευροῦντος καὶ ἰ-
 σογωνίου διὸ πλε-
 ρὰς πλείους ἔχου τῶν
 ἐπιταχθέντων γνό-
 ησων τὰ α β γ δ ε.
 καὶ εἰληφθὼς τὸ κέν-
 τρον τοῦ κύκλου τοῦ περι τὸ α β γ δ ε
 πολυγώνου περιγεγραφομένου καὶ ἴσω
 τὸ θ, καὶ ἀπὸ τοῦ θ κέντρου πῦρ τὰς
 τοῦ α β γ δ ε πολυγώνου γωνίας, ἐπὶ
 ζεύχῳσαν αἰθ α, θ β, θ γ, θ δ, θ ε,
 καὶ προσκείσθωσαν γνό ησρα ἐπὶ πείσας
 πῦρ ὁρθὰς ταῖς θ γ, θ δ, θ ε, ἐπὶ δὲ
 ἰσοκλίαν ἢ ζ γωνία, τῇ κ π ὁρθὴ γάρ ἐ-
 σὶν ἑκάτερα ὦν ἢ γ τῇ λ ἰση ἐστὶ λοι-
 πὴ ἀρὰ ἢ ζ, τῇ κ ἰση δὲ κ π, ὥστε ἡ αὐτὴ
 πλάσις τῆς κ π ὁφείως, ὡς τὸ δὲ ἴσα ε,
 εἴτα γὰρ ἴσων γωνιῶν αἰ ἀνακλάσας γί-
 νονται. ὁμοίως δὲ ἐπαχθῆσονται καὶ
 αἱ πῦρ τοῖς δ ε, ἢ σημείοις γωνία, ἴσα ε
 ταῖς πῦρ τοῖς γνό π τροις, ἢ ἄρα ἀπὸ
 τοῦ θ ὁφεί ἀνακλωμένη, καὶ προσπί-
 ησιν πῦρ πάντα τὰ γνό π τρα, ἢ ἔφα-
 ῶν τὸ α.

lus uero β, coniun-
 gantur per lineā re-
 ctā puncta α, β, &
 data recta α β de-
 scribatur figura po-
 lygona, habens æ-
 qualia latera & æ-
 quales angulos, du-
 obus lateribus ex-
 cedens numerū spe-

culorum propositorū : & sit α β γ δ ε,
 atque sumatur centrū circuli, qui po-
 lygono α β γ δ ε circumscribitur : &
 sit θ punctum. & a centro θ, ad angu-
 los polygoni α β γ δ ε coniungantur
 per lineas rectas puncta γ, δ, ε, & fiāt
 lineæ rectæ θ β, θ γ, θ δ, θ ε. Præterea
 specula plana ad angulos rectos his
 rectis θ γ, θ δ, θ ε conficiantur. Quo-
 niā igitur angulus ζ λ, angulo κ ν est
 æqualis, uterq; enim est rectus, sed
 & ν angulus, æqualis est angulo λ.
 Reliquus ergo angulus ζ, æqualis
 est reliquo angulo κ. Quare reflex-
 xio uisus γ β, ad δ erit. fiunt enim per
 æquales angulos hæ reflexiones. Si
 mili ratione demonstrabuntur angu-
 li ad puncta δ, ε, æquales angulis qui
 sunt ad specula. Visus ergo reflexio
 nem mittēs a β oculo, & incidens in
 omnia specula data, perueniet ad α.

Decimaquinta.

Res eadem quoq; per specula cō-
 uexa atq; concaua uideri potest.
 Sit enim α res quæ uidenda est,
 oculus uero β, atq; similiter descri-
 batur

15.

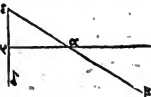
Εἰ δὲ καὶ διὰ κυρτῶν ἢ κοίλων γνό
 ησων, ἰδῆται τὸ αὐτό.
 Εἰς γὰρ ὁ δὲ ἰδῆται τὸ α, ὅμοια δὲ
 τὸ β, καὶ ἀναγὰ γράφω ὁμοίως πολύ-

γὰρ ἡν ἰσὶ πλεονόν
 τε αἰ ἰσογάνιον,
 τό αβγ δι, καὶ
 πρὸς τοῖς γ, δ, εἰ
 σμείοις, ἐξω γνο-
 πτρα ἐπιπίπτα,
 δι' αὐτὸν ὁρᾷ τὸ α',
 καθάπερ διείλαι-
 νται, καὶ προσκεί-
 θω τῷ τοῖς, κοίλα
 ἢ κυρτά γνοπτρα
 ὁψιν, ἀκρὸν ἰσὸν
 ἢ διέκ, τῇ λ, ὅλη
 λ' θ' ἴσιν ἐστίν, ἀνα-
 ἢ ὁψιν ἀπὸ τοῦ κυ-
 γ, αὐτὸ δ' αὖ καὶ
 εἰ, καὶ ἀπὸ γ' εἰ, ὡ-
 ὅν ὅτι κυρτῶν ἢ κοι-
 των, ἢ ἀναμνημι-
 τὸ αὐτό.

xa, aut concaua in contactu uisuum,
Itaque λ æqualis est θ , κ autem λ , tota
igitur $\kappa \theta$, tota $\lambda \theta$ æqualis est. Visus er
go reflectetur à speculo conuexo r , ad
 d punctū: & à d , ad e : & ab e , ad α . Ma
nifestum igitur quod res eadem, ui
deri possit: siue omnia specula sint cō
uexa, siue concaua, siue uero mixta.

15.

Εν τοῖς ἐπιπύλοισις γὰρ πύρεσις, ἡ κα-
κορτῶν ὀρωμένων, κατὰ τὴν ἀπό τ'
ὀρωμένων κατὰ τὸν ὀρεῖα.

[illegible]

Decimasexta.

Quæuis res, quæ uidetur in speculis planis: uidebitur per eam quæ à re uisa ducitur rectâ perpendicularẽ.

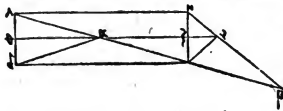
Sit speculum planum $\gamma\delta$, oculus uero β , res quę uidenda est α ; sitq; $\alpha\gamma$ perpendicularis $\alpha\delta$ re uisa ad speculũ ducta. Quoniam igitur in definitionibus propositũ fuit pro cetero, quod loco r occupato, non uideatur α . uidebitur igitur secundum lineam rectam $\alpha\delta$ quę iacentẽ $\alpha\delta$, sed & $\alpha\gamma$ quę iacet secundum lineam rectam uisus, quod est ad. Illud enim

ρεσ κινθρον ισων ε, ε' απο Γ α, υπη
 τοι επι ευχθω δυνωα, η α ε, κη κ
 βελιδω, ανθρωπω υπικωτο γη
 τοις εροις οτι κατελυθητο Γ α το
 ποτω δ, το α γχ οτα, ωτε φρε
 νιτα ε'ω δυνωας τοις α ε, οφθουσι
 ναι αρα κατα τω συμβολω τω
 α δυνωας, και η β γ οφθαλμοι, ητοι
 κατα το ζ.

18.

Εν τοις επι πιδου εν οηροι, τα
 δεικναι ερευνα φαίνεται, και τα ερε
 νια δεικναι, και το εδωκεν ισον τω
 ορωμινω, και το ερευνα ο ε πιχα
 το ορωμινω.

Εστω επι πιδου εν οηροι το α γ,
 δμμα δε το β, οφθαλμοι δε β α, β γ,
 ανθρωπω υπη α ε, δ: και απο
 τωρι, δ υπη το εν οηροι καθετοι
 ηχθω και ε' δ: κη κβελιδω
 και δε και α β γ, β α οφθαλμοι, ε συμ
 πιπνιτω και τοις δ λ, κ και β οφθαλμοι,
 κατα τα κ, λ: ε' επι ευχθω α λ κ.
 ανθρωπω φαίνεται το μν ε, υπη τω κ:
 το δ δ λ, υπη Γ λ, ε' οτα γα' προδωχ
 θη, τα αρα ερευνα δεικναι φαίνεται,
 και τα δεικναι ερευνα, και ε' οτα ισον
 δεικναι η υπο
 γ κ γωνια,
 η υπο γ κ.
 και ε' οτα οφ
 θαλμοι α ε προς
 τω ε'. ισον
 αρα ισον κη
 α ζ κ, η γ κ.
 δεικναι τα ε' οτα δεικναι α δ λ, η δ λ:

α ad punctum: ducatur recta α, et in
 infinitum extendatur. Quoniam igitur
 in definitionibus pro minime du
 bio habebatur quod occupato loco
 δ, α non uideatur: uidebitur ergo se
 cundum rectam æqueiacentem re
 ctæ α ε. Quare uidebitur ad con
 gressum α δ rectæ lineæ, & β γ uisus:
 aut ad ζ.

Decimanona.

In speculis planis dextera uidetur
 sinistra, sinistra dextera: & imago
 apparet æqualis rei uisæ: ipsa quoque di
 stantia qua res uisa distat à speculo:
 eodem modo æqualis distantie qua
 imago distat.

Sit speculum planum α γ, oculus
 uero β, uisus autem β α, β γ: reflecten
 tes ad ε, δ, & ab ε, δ, ad speculum du
 cantur ε ζ, δ θ, perpendiculares: exten
 dantur uero etiam β γ, β α uisus, atque
 concurrant cum lineis δ λ, ε κ perpen
 dicularibus: in punctis κ, λ: & coniun
 gantur λ, κ puncta, et fiat recta λ κ. Qua
 res, apparebit in κ, δ uero, in λ. Illud
 namque ante demonstratum est. sinis
 tra igitur apparent dextera, dexte

ra uero sini
 stra. Præterea
 ea quoniam
 γ κ γ angu
 lus, angulo
 ζ κ ε est æqua
 lis: et anguli
 ad ζ, sunt res

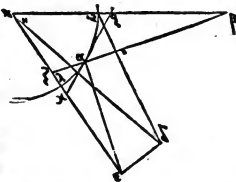
ετι, ζ κ igitur æqualis erit ζ κ, simili ratio

ἵσους αὖ τὸ ἀπόστημα ὃ ἀπὲς ἀπὸ
τοῦ γινώσκοντος τὸ εἶδος τοῦ ἀπὲς
ἐκ δὲ τῶν τῶν αὖ: καὶ ἵσους τὸ ὁρῶμε-
νον. Τὸ εἶδος τοῦ εἰδωλῶν τοῦ κλ: ὅσα
τὸ ἴσῳ εἶναι τῶν μλ: ζ, τῇ ζκ: τῇ
εἰς δὲ τῇ δλ: κοινῶν δὲ καὶ πρὸς ὅ-
δας τῶν δζ.

κ.

Εν τοῖς κυρτοῖς γινώσκοντες τὰ ἀ-
εῖς τὰ διὰ φαίνονται, καὶ τὰ δι-
εῖς ἀεῖς τὰ: τὸ ἀπόστημα ὃ ἀπὲς
καὶ τὸ εἰδωλὸν ἀπὸ τοῦ γινώσκοντος, ἴ-
σους ὅντι τὸ ἀποστέματ' ὃ ἀπὲς
καὶ τὸ ὁρῶμενον: καὶ τὸ εἰδωλὸν ἴσους
ὅντι τὸ ὁρῶμενον.

Εἰς γινώσκον κυρτὸν τὸ αὖ γινώ-
σκον δὲ τῆς σφαίρας τὸ β, ὅμοιον τῷ
β. ὁρῶμενον δὲ τὸ δ. ὅφει δὲ αἰ
βγ, βα, ἀνακλῶμεναι πρὸς τὰ δ, ε:
καὶ ἀπὸ τῆς κέντρου
πρὸς τὰ δ, ε: καὶ
ἐκ βεβλῶμεν αἰ
βγ, βα ὅφει, πρὸς
τὰ δ: καὶ ἐπεὶ ἐκ
βεβλῶμεν τὸ ζ εἰδωλόν,
ἐκ δὲ τῶν μλ, φαί-
νεται πρὸς τὸ δ: τὸ
δλ, πρὸς τὸ ζ. τὰ
αὖ διὰ ἀεῖς τὰ
φαίνονται, τὰ ἀεῖς τὰ διὰ. Λί-
γω δὲ ὅτι μείζων ὅντι αλ, βλ. εἰς
αὖ γινώσκοντος τὸ αὖ ἴσους ὅντι
σφαίρας ἴσους κ. ἐπεὶ ὅντι αβ, αε,
πρὸς τῇ περιφερίᾳ ἴσους γωνίας ποι-
ῶσι: ὅσα τῶν ἀνακλῶμεν: ἴσους ἴσους
δλ

tionem demonstrabitur per eadem, quod
δλ, sit equalis δλ. distantia igitur qua
εδ distat ab speculo: æqualis est di-
stantiæ qua distat imago κλ, & res
uisa εδ æqualis est imagini κλ. quia
εζ, æqualis est ζκ. θδ uero equalis δλ.
communis autem & ad angulos rectos
ipsa δζ.

Vigesima.

In speculis conuexis sinistra appa-
rent dextera: & dextera sinistra: & di-
stantia qua imago distat à speculo: mi-
nor est distantia qua res uisa distat: et
imago minor est re uisa.

Sit speculum conuexum α γ, cētrū
autem sphaeræ sit θ. oculus uero β, res
uisa δ, uisus γ, βα. reflectentes ad
δ, ε & à centro θ, ad δ, ε puncta du-
cantur θδ, θε,
rectæ. & ui-
sus γ, βα ex-
tendantur ad
κ, ζ & coniu-
gatur ζ, ε ima-
go. Quare δ,
apparet ad κ,
ε autem, ad ζ.
dextra igitur
apparent sini-

stra, & sinistra dextera. Dico præterea
ελ, maiorem esse λζ. Ducatur enim
per punctum α, linea recta tangens
sphaeram: & sit εκ. Quoniam igitur
βα, αε ad circumferentiam, æquales
angulos faciunt propter reflexum.
contin-

$\theta\epsilon\acute{\iota}\kappa\alpha\epsilon\gamma$: $\sigma\iota\gamma\alpha\kappa\upsilon$ $\epsilon\kappa$ $\tau\epsilon\tau\mu\eta\mu\epsilon\tau\eta\kappa\eta$ η
 $\psi\omega\tau\circ$ $\epsilon\alpha$ $\zeta\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$, $\psi\omega\tau\circ$ $\tau\eta\varsigma\kappa\alpha$ $\lambda\upsilon\theta\epsilon\acute{\iota}$
 $\alpha\varsigma$. $\alpha\mu\epsilon\lambda\eta\sigma\alpha$ $\theta\epsilon\acute{\iota}\kappa\alpha$ $\psi\omega\tau\circ$ $\epsilon\kappa$: $\theta\epsilon\acute{\iota}\alpha\gamma$
 η $\psi\omega\tau\circ$ $\alpha\kappa\zeta$. $\mu\epsilon\zeta\omega\mu$ $\alpha\rho\alpha$ $\eta\epsilon\kappa$, $\tau\eta\varsigma$
 $\kappa\zeta$. $\pi\omicron\lambda\lambda\omega$ $\alpha\rho\alpha$ $\mu\epsilon\zeta\omega\mu$ $\eta\epsilon\lambda$, $\tau\circ\lambda\zeta$.
 $\epsilon\lambda\alpha\sigma\sigma\omicron\mu$ $\alpha\rho\alpha$ $\alpha\psi\epsilon\chi\epsilon\iota$ $\tau\omicron$ $\epsilon\sigma\tau\omega\lambda\omicron\mu$ $\tau\omicron$
 $\zeta\eta$, $\alpha\psi\omega\tau\omicron$ $\tau\omicron$ $\gamma\eta\theta\pi\tau\omicron\varsigma$, $\eta\psi\omicron\rho$ $\tau\omicron$ $\epsilon\sigma\tau\omega$
 $\rho\omega\mu\lambda\omicron\mu$.

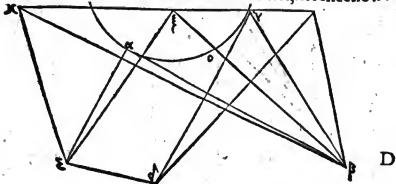
Καὶ ὁμοίως διαχθίσεται, ὅτι $\theta\epsilon\acute{\iota}$
 $\tau\omicron$ $\sigma\iota$ ὁρώμελον: $\mu\epsilon\zeta\omega\mu$ $\delta\epsilon\iota\tau\omega$ $\psi\zeta$
 $\epsilon\sigma\tau\omega\lambda\omicron\mu$.

Ἐστω γὰρ κυρτὸν γῆθρον $\tau\omicron$ $\alpha\omicron\gamma$:
 $\theta\epsilon\mu\alpha$ $\sigma\iota$ $\tau\omicron$ β : $\theta\psi\alpha\varsigma$ $\sigma\iota$ $\alpha\tau\alpha\kappa\lambda\omicron\upsilon\mu\epsilon\mu$
 $\nu\alpha\iota$ $\alpha\epsilon\beta\gamma$, $\epsilon\alpha$, $\psi\omega\tau\circ$ $\tau\alpha$ $\sigma\iota$, ϵ . $\epsilon\kappa\kappa\upsilon\mu$ α -
 $\pi\omicron$ $\tau\omega$ $\kappa\upsilon\rho\tau\omega$ $\gamma\eta\theta\pi\tau\omicron\varsigma$ $\alpha\omicron\gamma$: $\delta\iota\omega$
 $\rho\eta\tau\alpha\iota$ $\tau\omicron$ $\sigma\iota$, $\gamma\eta\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$ $\tau\eta$ $\psi\omega\tau\circ$ $\alpha\epsilon\beta\gamma$.
 $\eta\theta\alpha\kappa\acute{\epsilon}\delta\omega$ $\sigma\iota$ $\gamma\eta\theta\pi\tau\omicron\varsigma$ $\epsilon\pi\iota\pi\omega\sigma\iota\omicron\mu$
 $\tau\omicron$ α γ : $\alpha\eta\theta\omicron\mu\lambda\omicron\mu$ $\tau\omicron$ $\theta\epsilon\mu$ $\theta\psi\iota\omega\mu$ $\kappa\alpha$ -
 $\tau\alpha$ $\tau\alpha$ α γ . $\epsilon\kappa\kappa\upsilon\mu$ η $\theta\psi\iota\varsigma$, $\mu\epsilon\lambda\eta\sigma\alpha$ ϵ -
 $\sigma\tau\omega\mu$ $\alpha\pi\omicron$ $\tau\eta$ $\psi\omega\tau\omega\sigma\iota\omega$ $\gamma\eta\theta\pi\tau\omicron\varsigma$: $\epsilon\kappa$
 $\epsilon\sigma\alpha\iota$ η $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\tau\eta$ β $\alpha\epsilon$. υ γὰρ $\pi\omicron\iota\sigma\iota$ $\gamma\omega$
 $\nu\acute{\iota}\alpha\varsigma$ $\epsilon\zeta\alpha\varsigma$ $\tau\eta\varsigma$ $\theta\psi\iota$ $\epsilon\pi\iota\pi\iota\delta\iota\omega$ $\gamma\eta\theta$ -
 $\pi\tau\omicron\varsigma$, $\theta\sigma\iota$ $\mu\omega$ $\kappa\lambda\alpha\delta\eta\sigma\iota\tau\omicron\mu$ $\mu\epsilon\tau\alpha$ -
 $\rho\omicron$ $\tau\omicron$ $\theta\epsilon\mu$ α γ . $\kappa\acute{\epsilon}\delta\omega$ γὰρ $\epsilon\iota$ $\delta\iota\upsilon\alpha\tau\omicron\mu$,
 $\kappa\alpha\iota$ $\epsilon\sigma\alpha\iota$ η $\epsilon\zeta\epsilon$ $\theta\psi\iota\varsigma$. $\epsilon\sigma\eta$ $\alpha\rho\alpha$ $\delta\epsilon\iota\mu$ η
 $\psi\omega\tau\circ$ β $\zeta\gamma\omega\nu\acute{\iota}\alpha$, $\tau\eta$ $\psi\omega\tau\circ$ β $\zeta\alpha\gamma\omega$ -
 $\nu\acute{\iota}\alpha$, $\sigma\iota\alpha$ $\tau\eta\omega$ $\alpha\tau\alpha\kappa\lambda\alpha\sigma\iota\mu$. η $\delta\epsilon$ $\psi\omega\tau\circ$

contingit autem $\kappa\alpha\gamma$. Angulus igitur
 $\epsilon\alpha\zeta$ per rectam $\kappa\alpha$, in duas par-
 tes $\alpha\epsilon$ quales sectus erit, angulus autē
 $\epsilon\kappa\alpha$, est obliquus, $\alpha\kappa\zeta$ uero acutus:
 quare recta $\epsilon\kappa$, recta $\kappa\zeta$ maior est.
 multo maior ergo est $\epsilon\lambda$, quā sit $\eta\lambda\zeta$.
 Minori distātia igitur distat imago
 $\zeta\eta$ à speculo: quam $\epsilon\sigma$ res uisa.

Similiter demonstrabitur quod $\sigma\iota$
 res uisa: maior sit $\eta\zeta$ imagine.

Sit enim conuexum speculū $\alpha\epsilon\gamma$,
 oculus uero β , uisus reflectentes $\beta\gamma$,
 $\beta\alpha$, ad $\sigma\iota$. In speculo igitur conuexo
 $\alpha\omicron\gamma$, $\epsilon\sigma$ $\sigma\iota$ apparet in angulo $\alpha\beta\gamma$. ap-
 ponatur speculum planū $\alpha\epsilon\gamma$ quod cō-
 iungat uisus ipsos in pūctis $\alpha\epsilon\gamma$. Itaq;
 uisus qui ex speculo plano conspici-
 t̄: idē erit cum $\beta\alpha$ quia non facit ad
 speculum planum angulos $\alpha\epsilon$ quales,
 necq; etiam reflexionem mittit intrā
 $\alpha\epsilon\gamma$. Ponatur enim si fieri potest & sit
 $\epsilon\zeta\epsilon$ uisus. Angulus igitur $\epsilon\zeta\gamma$ angu-
 lo $\epsilon\zeta\alpha$ est α qualis propter reflexum,
 sed angulus $\beta\zeta\gamma$, maior est angulo
 $\beta\alpha\zeta$, quod est impossibile. Quare ex
 tra α reflectio fiet, sit reflectio $\beta\kappa\epsilon$, sit

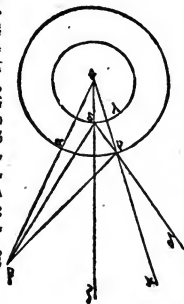

δις γωνία, μείζων δὲ τῆς ὑπὸ β α γ.
 διπερὶ δὲ τὸν ἀσπίνατον, ἐκ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς
 κλαδίαν τὰς τδ α', κικλάδιον, καὶ
 ἔκ τῆς β κ λ. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ β λ δ ἐκ
 τῆς περὶ τῆς τδ γ, τὸ ἀρχῆς δ, ὑπὸ
 μείζοντος γωνίας θιγερῆς τὰς ἀπὸ τῆς
 ἐπιπίπτει τὸν ἡρῶν, ἢ περὶ τὸν κ γ
 τ. μείζων γὰρ ἡ ὑπὸ κ β λ, τῆς ὑπὸ
 κ β γ. καὶ φανερὸν ὅτι ὑπὸ τῆς κ γ
 τ. ἡρῶν τὸ ἐσθλὸν ἐλαττοῦ φαν
 οῖται τῆς ὁρμυλῆς.

κ α.

Ἐν τοῖς κυρτοῖς ὡς πρὸς τρεῖς ἀπὸ τῆς
 ἑλατοσύνης ὡς πρὸς τὴν, ἑλατοσύνη φαν
 οῖται τὰς ἐσθλὰς.

Ἐκ σφαίρας μείζων μὲν ἡ α γ, ἡ
 λατοσύνη δὲ ἡ λ περὶ τὸ αὐτὸ κέν
 τρον τὸ δ. ὁμοίως δὲ τὸ β. καὶ ἐπι
 χύνη δὲ β α β, καὶ δ.
 πρὸ τῆς α γ σφαίρας
 αὐτὴ κικλάδιον ὅψις
 ἡ β γ δ. λέγειν ὅτι ἡ
 πρὸ κλαδίον μὲν ὅ
 ψις, ἀπὸ τῆς λ
 σφαίρας ὡς τὸ δ,
 ἢ τῆς α γ τ. πρὸς
 τὰς, ὅτι ἐκ τῆς τδ
 γ. περὶ τὴν γὰρ πρὸ
 τῆς τδ αὐτῆς
 ὅψις τῆς γ, καὶ αὐτὴ
 κλαδίον ἀπὸ τῆς λ
 σφαίρας ἐπὶ τὸ δ:
 ὅτι ἔκ τῆς β δ: καὶ
 περὶ τὴν γὰρ ἡ β γ,
 ἐκ τῆς β δ: ὡς τὸ

militer β α δ, extra r cadet. Quare i δ,
 sub maiori angulo conspicitur in spe
 culo plano, quam in speculo cōuexo.
 Nam κ β λ angulus, maior est quam
 sit α β γ angulus. Manifestum igitur
 quod in speculo conuexo imago mi
 nor uidetur re ipsa uisa.

Vicesima prima.

Sint specula conuexa aliqua pro
 posita: in minoribus, minores conspi
 cientur imagines.

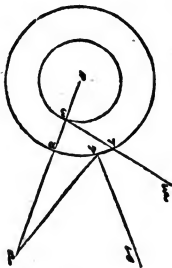
Sit maior sphaera α γ, minor uero
 ε λ ad idem centrum δ, oculus uero β.
 & per coniunctionem punctorum fiat
 recta β α δ & ex sphaera α γ, uisus β γ δ
 reflectatur. Dico quod,
 uisus reflexus ab λ ε sphae
 ra, in δ: neque in γ cadet,
 neq; extra γ, cadat enim
 si fieri potest primum in
 γ, & reflexio fiat α ε λ
 sphaera in δ. & sit β ε δ,
 quod si per coniunctio
 nem punctorum fiat re
 cta β γ, & extendatur ad
 punctum κ, tum δ κ γ, se
 cabit angulū β γ δ in du
 as partes æquales. Quia
 β γ δ uisus propter refle
 xum æquales facit angu
 los ad circumferentiam.
 Per eadem etiam demō
 strabitur, quod recta
 quæ

α . διχα δ' α τιμή εἰς γ' α, τὴν ὑπὸ
 β γ δ γωνίαν. διὰ τὸ τ' β τ δ ὅτι
 ἴσας πωγωνίας πᾶς τῇ περιφε-
 ρείᾳ εἰς φανάκλασιμ. εἰς τὰ αὐτὰ
 τὰ ζ κ' εἰς τὸ σ, ὡς τὸ εἰς ι-
 ζευγυμίνης οὐδ' α, καὶ ἐκβαλλομέ-
 νη: διχα τεμᾶ τὴν ὑπὸ β τ δ. τιμ-
 νίτω καὶ εἰς α δ εἰς ζ. εἰς π' α μείζων
 εἴη α ὑπὸ β γ δ γωνία, τῆς ὑπὸ
 β τ δ: καὶ α ἡμισία καὶ ὑπὸ β γ α,
 τῆς ἡμισίας τῆς ὑπὸ β τ δ, μείζων
 εἰς ιρ. εἰς δ δ εἰς λαοσων, ὅπως εἰς λυνα
 ζν. ὡς ἄρα ἄρα διὰ τ' εἰς λ σφαίρας.

Ὑποκείμενα δ' α πάλιν τὰ αὐτὰ,
 εἰς α' ἀπὸ τῆς εἰς λ σφαίρας ἀνακλω-
 μένη εἰς β τ δ,
 ἐκ τὸς περὶ τὴν γ'
 γ' καὶ τιμνίται
 εἰς τὴν α γ σφαί-
 ραν κατὰ τὸ γ'. εἰ
 διὰ ἐπὶ τ' γ' αὐτὰ
 κλωμένη εἰς β
 β τ δ εἰς συμπεσ-
 τῇ τῇ δ, ὅπως γὰρ
 διδρακταί. ἡ ἄρα
 εἰς ἀνακλωμένη
 εἰς β τ δ ἀπὸ τοῦ μᾶ-
 ζοντος γ' ὅτι πῶς, ὅ-
 ρα τὸ εἰς: εἰς α β τ δ
 ἀνακλωμένη ἀπὸ
 τοῦ εἰς τὸν εἰς ἰνό
 πῶτος, ὅρα τὸ αὐτὸ
 εἰς. ὅπως δ' αὐτῶν
 εἰς εἰς β γ ἀδύνατον. μεταξὺ ἄρα πε-
 ραίεται τ' γ', α' ἀνακλωμένη εἰς β τ δ,
 ἀπὸ τοῦ εἰς λαοσωνος γ' ὅτι πῶς ὡς τὸ

quæ α β, in ε coniuncta fuerit, & exten-
 sa: angulum β ε δ in duas fecet æqua-
 les partes. secet, & sit δ ε ζ. Quoniam
 angulus β γ δ maior est angulo β ε δ,
 & dimidius β γ α, dimidio β ε ζ maior
 erit, uerum & eo minor dicitur esse,
 quod fieri nequit. Quare non transi-
 bit per ε λ sphaeram.

Eadem rursus sint proposita & ui-
 sus β ε δ, ex ε λ sphaera reflectens ex-

trar cadat: & β ε
 secet sphaeram ε γ,
 in puncto ε. uisus
 igitur β ε ζ, refle-
 xus ex puncto ε
 non concurret cū
 γ δ. Illud enim
 iam est demon-
 stratū. Quare ε δ
 uisus reflexus ex
 maiore speculo
 uidet ε, & β ε ζ ex
 minori speculo
 reflectens idem ε
 uidee. hoc uero
 ut antea demon-
 stratum est fieri
 non potest. Qua-

re uisus, qui à minore speculo in δ
 punctum reflectitur: intra γ α ca-
 det, similiter demonstrabitur ex

ζ : πῶς δεῖσθαι δὲ αὐτῶν. ὁμιάται δὲ
 τὰ β, γ, ἵσον ἀπέχοντα τῷ ζ κέν-
 τρῳ, ὅψις δὲ αὐτῶν, ἐκδὼ ἀνακλωμῆ-
 νη, ἡφαῖ ὑπὸ τοῦ γ, ὅτι ἴσους γὰρ γωνίας
 ἀνακλωταί. ἄλλη δὲ ὁδὸς μία ἡφαῖ ὡς
 αὐτῶν β, δ, ἐπιτείνωσαν αὐτῶν ζ, δὲ ἡφαῖ
 ἀρα τμηθῆσιν ἡ ὑπὸ β θ ε
 γωνία, ὑπὸ τοῦ ζ θ δὲ διαιεῖς,
 καὶ ἀνάλογον εἶναι ὡς αὐτῶν
 πῶς θ β δ, αὐτῶν ζ πῶς θ β
 ζ, ὅπου ἀδύνατον ἡ αὐτῶν
 γὰρ β θ, μίσην δὲ τοῦ ζ θ, αὐτῶν
 γ β ζ, ἴση τῇ ζ ε, ὁδὸς μία ἀρα ἡφαῖ ἀνα-
 κλωμῆναι ἐπὶ τῷ β, ὑπὸ τοῦ α. αὐτῶν
 ἀρα ὅψις ἀνακλωθῆσιν τῇ ἐκ τῆς
 ἐκ τῶν β, γ, ὁμιάται: καὶ ἐκ τῶν
 σιγῶν τοῦ ζ, ὅ γὰρ συμπίπτει αὐτῶν
 ἐκβαλλομένη, τῇ β δ, ὑπὸ τῶν γ, δ
 μίσην, ἡφαῖντο δὲ ἐκ τῶν κατὰ
 τὴν συμβολὴν μόνον τῶν ὁρωμέ-
 νων, ὅδε αὐτῶν ἐκβαλλομένην ὁ μὴ συμ-
 πτεῖν τῇ α, ὑπὸ τῶν γ α μίσην. ὅτι οὕτως
 κοίλοις ὅπου πῶς ἐκασὸν τῶν ὁρωμέ-
 νων κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ὁρωμένου, εἰς
 τὸ κέντρον τῆ σφαίρας ἀγαγόντων δύ-
 ναται ὁρᾶται.

καὶ ζ.

Εἰ τοῖς κοίλοις ὅπου πῶς, ἐκ τῶν
 ἐκ τῶν κέντρων πῶς ὁρᾶς ὅσαν τῇ
 διαμέτρῳ διχα τμηθῇ, καὶ πῶς ὁ
 θᾶς ἀγαγὼν δύναται, θῆς τὰ ὁμιάται
 μεταξὺ τοῦ τῆ διαχρῆσις καὶ τῶν
 κέντρων, ἵσον ἀπέχοντα τοῦ ἐκ τῆ κέν-
 τρου, ἢ ἐπ' αὐτῆς τοῦ διαχρῆσις: ὁ-
 δὲ τῶν τῶν ὁμιάται φανώταται.

gulos etiam rectos ipsa ζ γ, oculi pre-
 terea β ε, æqualiter distantes à cen-
 tro ζ, uisus etiam β γ. Quod si igitur
 reflexum faciat, perueniet in ε. Nam
 in angulis equalibus reflectitur, nul-
 la autem præterea alia sic transibit ut
 β δ. coniungantur θ, ζ pun-
 cta: & fiat recta θ ζ. Angu-
 lus igitur β δ ε, in duas seca-
 bitur partes æquales per
 lineam ζ θ. & quæ pro-
 portio est β δ, ad δ ε, ea est

β ζ, ad ζ ε: quod fieri non potest. Nam
 β δ, maior est quam sit δ ε, β ζ uero, est
 æqualis ζ ε. Nullus igitur uisus refle-
 xum habens ab ε, ueniet in ε. Vnus
 igitur tantum uisus in utrunq; oculis
 β, ε reflectetur, neq; ε uidebitur. Nam
 β γ non coincidit cum β δ, si extenda-
 tur ad γ, α partes, in concursu uero
 apparebit utrunq; quod uidetur, ne-
 que ε, si extendatur incidet cum ε
 in partes γ, α. Nam in cauis speculis
 quæq; res uisa, uidetur per rectam li-
 near, quæ à re uisa per centrum sphe-
 ræ ducitur.

Vicesima septima.

Si in speculis cauis, rectam quæ ex
 centro ad angulos rectos diametro
 ducta est, in duas secaueris partes æ-
 quales, & ad angulos rectos duxeris
 lineam rectam, collocesq; oculos in
 ter rectam quæ ducta est, & centrum:
 ita ut æqualiter distet à recta quæ per
 centrum ducta est, aut in ipsa ducta
 linea recta: neutrum oculorum uidebit.

Sit

Εστω κοίλον ὄψος ἥρου τοῦ α γ δ,
 διαμέτρου δὲ α δ, κέντρον δὲ τὸ
 κ, καὶ πῦς ὁρθῶς τῇ α δ κ γ, καὶ
 τετμήσθω ἡ γ κ διήγα κα-
 τὰ τὸ π, καὶ δὴ τὸ π,
 διήχθω τῇ κ γ πῦς ὁρθῶς ἡ
 ε ϖ ζ, ὅμοια τὰ β, θ,
 μεταξὺ κείδω τῆς τε ε ζ,
 καὶ τῇ κ κέντρον, ὅν ἡ ἀλ-
 λήλοις ταῖς ε, ζ ἴσους ἀπέχοντα τὸ
 κ γ. ὅψις δὲ ἐστὶ ἡ β γ, ἀνακλωμένη
 ὑπὸ τοῦ δ. ἵσας γάρ ποιείγωνίαις πῦς
 τῇ περιφερείᾳ, ὅσα τοῖς ἀλλήλοισιν
 εἶναι τῶν ζ ε, τῇ β θ, καὶ ἰσὺν τῶν
 β θ, τῇ γ δ. καὶ περὶ ἐκείνου αἰ κ β, κ δ
 ἐκβεβλήσθω ἀρ. ἐκβεβλήσθω δὲ καὶ
 ἡ β γ, ὑπὸ τοῦ φ, καὶ ἐπὶ μίσηρον δὲ
 ἡ β γ, τῆς β κ, μίσηρον δὲ ἡ ὑπὸ
 γ β θ, ἡ ὑπὸ κ β θ: ὥς τε καὶ ἡ ὑπὸ
 β θ γ, ἡ ὑπὸ κ β θ, τὸ τ' δὲ ἡ ὑπὸ
 π θ ε μίσηρον εἶναι. ὅκ ἄρα συμπίπτει
 ται ἡ β γ, τῇ κ β, ὅκ ἄρα ὁφθαλμοῦ
 θ. κατὰ γὰρ τῶν συμβολῶν φαίνεται
 τῶν β γ, κ β.

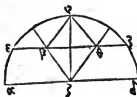
Εστω δὲ πάλιν τὰ αὐτὰ τοῖς ἐ-
 πάνω τὰ β, θ ὅμοια ἑσώσαν ὑπὸ
 ἡ δὲ καὶ πῦς ὁρθῶς
 τετμήσθω τῇ κ γ πῦς ὁρθῶς
 τῇ α δ, ἐπὶ τῇ ἰσῇ
 δὲ ἡ β γ, τῇ β ζ: ἡ γ
 γ δ, τῇ γ ζ. ἡ ἀλλήλοισιν
 αὐτῶν ἡ β γ, τῇ ζ θ, ὅκ ἄρα
 ρα συμπίπτει ται ἡ β γ
 ὅψις, τῇ κ γ πῦς ὁρθῶς
 νομ. τὸ τ' δὲ τῇ ζ θ, ἐπὶ τὰ δ. ἡ μί-
 ρη, ὥς τε φαίνεται τὸ δ ὅμοια, καὶ

Sit speculum cautum α γ δ, diame-
 ter uero α δ, centrum autē κ, & recta
 κ γ, statuatur ad angulos rectos linea
 α δ, & κ γ, secetur in duas
 partes æquales in puncto
 π, & per punctum π du-
 catur linea recta ε ζ, li-
 neæ κ β, κ δ ad angulos rectos
 & oculi β, θ sint inter ε ζ, et

κ centrum positi, in lineis æquedistā-
 tibus ε ζ, æqualiter distantes α κ γ. Sit
 uero præterea uisus β γ reflexum ha-
 bens in θ. Nam facit angulos æquales
 ad circumferentiam, quoniam ζ α =
 quedistat β δ, & β γ est æqualis γ θ, &
 κ β, κ δ coniunctæ extendantur. sic eti-
 am extendantur β γ, ad φ: & quoniam
 maior est β γ, quam sit β κ: maior etiā
 est angulus γ β δ angulo κ β θ. Itaque
 β δ γ angulus, maior est angulo κ β δ:
 hoc est κ δ β angulo. Ergo β γ, non con-
 currit cum κ β. Quare δ, nō uidebitur:
 nam in concursu β γ, κ δ uidetur.

Rursus eadem posita sint ut supra,
 sed β δ oculi sint cōstituti in recta α δ,
 quæ in duas partes æqua-
 les, & ad angulos rectos se-
 cat lineam rectam quæ ex
 centro ducitur. Quoniam
 igitur β γ, æqualis est β ζ, &
 γ δ æqualis γ ζ, β γ æquedista-
 bit lineæ ζ δ. Ergo β γ uisus,
 non coincidit cum recta quæ ex cen-
 tro ducitur ad rem uisam: hoc est ζ θ
 in partes θ, γ. Itaque θ oculus non

τὰ γὰρ τὴν συμβολὴν φαίνεται ὅτι
 $\beta\gamma, \zeta\theta$.

Εὖν παλιν τὰ αὐτὰ, τῆς Δ δι-
 χτομίας αὐτῶν καὶ διὰ τὰ ἴμμα
 τα τὰ β, γ , ἴσον ἀπὸ τοῦ α εἰς α
 κέντρον τῆς $\zeta\alpha$. φησὶ δὲ φαίνεται
 τὰ β, γ , καὶ διὰ ἀρετῆς, καὶ τὰ α -
 εἰς τὰ β, γ , καὶ τὸ εἰς α λαμβάνει
 ὅτι α μείζον τοῦ ἀποστάματος ὅτι α -
 πικρὸν τὸ πρόσωπον.

Εὖν γὰρ ὁ β ὁ α ὁφείκει ἀνακλω-
 νο, καὶ ἰσχυρῶς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κέν-
 τρου, ὡς τὰ β, γ , αἱ $\zeta\beta$,
 $\zeta\gamma$, καὶ ἐκβεβλήσθαι ἢ
 $\beta\alpha$. Ἐπεὶ δὲ διχόστο-
 μία εἰσι τὸ α , μείζον ἐ-
 σὶν ἢ $\zeta\beta$, τῆς $\beta\alpha$. καὶ ἢ
 ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$ γωνία, τῆς
 ὑπὸ $\zeta\alpha\gamma$ ἴση τῇ μὲν
 ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$, ἢ ὑπὸ $\gamma\alpha\zeta$.
 καὶ ὑπὸ $\beta\alpha\zeta$, ἢ ὑπὸ
 $\gamma\alpha\zeta$. ὅθεν ἄρα ἢ ὑπὸ
 $\beta\alpha\gamma$, ὅλης τῆς ὑπὸ
 $\beta\alpha\zeta$ μείζον ἐσὶ. συμ-
 πτωσὶν ἄρα αἱ $\zeta\beta, \gamma\alpha$
 ἐκβεβλήσθαι, συμπί-
 πτεωσιν κατὰ τὸ α . ὅθεν τὰ αὐτὰ
 δὴ αἱ $\beta\alpha, \gamma\alpha$, συμπτωσὶν κατὰ
 τὸ α . ὁφείδονται ἄρα τὸ μὲν γ , ὡς
 τὸ θ : τὸ δὲ β , ὡς τὸ ω . καὶ φαί-
 νεται τὰ β διὰ ἀρετῆς, τὰ θ ἀ-
 εἰς τὰ β, γ . ἀλλὰ μὲν καὶ μείζον ἢ
 $\omega\theta$, τῆς $\beta\gamma$, καὶ ἀλλοι γὰρ εἰσι.
 τὸ ἄρα εἰς α λαμβάνεται μείζον. ὅ-
 τι μείζον ἀπὸ τοῦ α ὅτι α πικρὸν, μείζον
 γὰρ ἢ $\mu\alpha\alpha\alpha$.

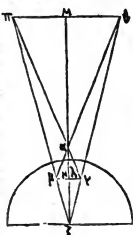
apparet, nam in concursu apparebat
 linearum $\beta\gamma, \zeta\theta$.

Rursus eadē sic sint proposita, ue-
 rum β, γ oculi collocentur supra sectio-
 nem, quæ sit in partes æquales, æqua-
 liter distantes à recta $\zeta\alpha$, quæ ex cen-
 tro ducta est. Dico quod β, γ appare-
 ant, & dextra sinistra, & sinistra dex-
 tra, & imago maior appareat quam
 res seu persona cuius est imago, & di-
 stantia qua imago distat à speculo
 maior est distantia, qua res ipsa distat.

Sit enim $\beta\alpha$ uisus, reflexū faciens &
 à cētro ζ , ad β , & ducatur recta
 $\zeta\beta, \gamma\alpha$, atq; $\beta\alpha$ extendatur. Quo-
 niam igitur in puncto α est fa-
 cta ipsa sectio in duas partes
 æquales: $\zeta\beta$ maior est quam
 sit $\beta\alpha$: & angulus $\beta\alpha\gamma$, maior
 est angulo $\beta\alpha\zeta$, uerum angu-
 lo $\beta\alpha\zeta$, æqualis est angulus
 $\gamma\alpha\zeta$, angulo uero $\beta\alpha\zeta$, æqua-
 lis est angulus $\gamma\alpha\zeta$, totus igitur
 angulus $\beta\alpha\gamma$, maior est,
 toti angulo $\beta\alpha\zeta$. Quare $\zeta\beta$,
 $\gamma\alpha$ si extendantur, concu-
 rent, sit ille concursus in pun-

cto ω . similiter iisdem rationibus de-
 monstratur quod $\beta\alpha, \gamma\alpha$ in puncto θ
 concurrant. Quare γ , uidebitur ad θ ,
 & β , ad ω . & dextera apparent esse si-
 nistra, & sinistra dextra. Verum $\omega\theta$,
 maior est $\beta\gamma$. Sunt enim æque distan-
 tes. Quare imago & maior, & longi-
 us à speculo distare uidetur. Nam $\mu\alpha$
 maior est $\alpha\lambda$.

E

Εάν δ' ἴσῃ ᾧ διαμήτρει τοῦ τοῦ
ὀμματος, τὰ διξιά διξιά φαίνεται,
ἢ τὰ ἀριστερά ἀριστερά, καὶ τὸ εἶδον
τοῦ εἰλαστοῦ τοῦ προσώπου, καὶ τὸ τῷ
αὐτῷ μίσην τῷ προσώπου καὶ τῷ ὀφθαλμοῦ.

Εἰς γὰρ ὀμματι τὰ β, γ κέντρον
τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ ζ, καὶ τῇ διαμή-
τρει πρὸς ὀρθὰς εἰς α καὶ δ, καὶ ταύ-
τη πρὸς ὀρθὰς ἡ β, γ, καὶ τῇ β α ἴση
εἰς α καὶ γ, ἢ ὅψις ἀνα-
κλωμένη ὑπὸ τοῦ ζ, ἢ δ' α
τοῦ κέντρου αἱ β ζ, γ ζ,
καὶ ἐπεὶ ζυγὴ α καὶ κ, εἰς
κέντρον μὲν γ, ὑπὸ τοῦ κ
φαίνεται, τὸ γ β, ὑπὸ τοῦ
ε. τὰ ἄρα διξιά διξιά
φαίνεται, καὶ τὰ ἀριστε-
ρά ἀριστερά καὶ τὸ εἶ-
δον τοῦ εἰλαστοῦ τοῦ β γ
προσώπου, παράλληλος
γὰρ ὅστις ἡ κ, τῇ β γ, καὶ
αὐτῷ μίσην τῷ ὀφθαλμοῦ
τοῦ προσώπου φαίνεται
τὸ εἶδον, ἀνατομὴν δὲ τοῦ προ-
σώπου, ἐπὶ τοῦ εἰλαστοῦ φαίνεται τὸ α
εἶδον, εἰς γὰρ τὸ μ ν προσώπου,
τὸ αὐτὸ τοῦ β γ, ἀφ' ἑκαστοῦ ἀπὸ τοῦ
β γ καὶ κείμενον ὁμοίως, ἀπὸ τοῦ α πό-
τος μ, ὑπὸ τοῦ ζ κέντρον ἐκζητῶσα
καὶ ἐκβληθεῖσα ἀντίτρον πρὸς
ταύτην α, εἰς τοῦ λ, ἢ δ' ἀπὸ τοῦ ν,
ὑπὸ τοῦ ζ, ἀντίτρον τοῦ εἰς τοῦ κ,
εἰς τοῦ δ, καὶ ἐπεὶ ζυγὴ α καὶ δ, φαί-
νεται ἄρα τὰ μ, ν, καὶ τὰ δ, λ

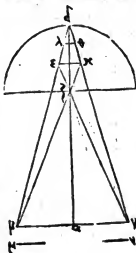
Si extra diametrum oculi sint colo-
locati, dextera apparebunt dextera,
& sinistra sinistra, & imago minor est
eo cuius est imago, atque in loco, qui
medius est inter rem uisam & speculi
apparet.

Sint enim oculi β, γ, speculi uero
centrum ζ, & diametro ad angu-
los rectos collocetur α καὶ δ, & huic
constituatur β, γ, ad angulos rectos,

& βα, sit αqualis α γ, &
uisus β ζ, γ ζ, reflexio-
nem faciant ad γ, & per
centrum ducantur, pre-
terea coniungantur pun-
cta ε, κ, fiatque recta κ.

Videbitur igitur ε, ad
κ: & β, ad ε: dextera igitur
dextera, & sinistra
apparent sinistra, & ima-
go ε κ, minor est quā sit
res uisa β γ. Nam ipsa
ε κ, est αquedistans li-
neα β γ, & supra medi-
um speculi atq; rei uisæ

apparet imago: quod si res uisa alti-
us extollatur, imago longe minor uis-
debitur. Sit enim μ ν, res uisa seu per-
sona, eadem cū β γ: distans aliquo in-
teruallo α β γ, & similiter sita. Recta
igitur ducta ab μ, ad centrū ζ, & pro-
tensa, cadet supra κ, paulo altius usq;
ad λ, recta uero quæ ab ν ad ζ ducitur,
altior erit quam ε, usque ad κ, usq; ad
δ, coniungantur puncta δ, λ, & fiat re-
cta

καὶ δὴν ἰλῶσον καὶ τὸ δ' λ, τὸ δ' κ
καὶ ἵγμον τὸ γινώσκον.

κ β.

Διωκτὸν δὴν γινώσκον ἑκα-
σκινυκαδῶναι ὅτι γινώσκον αὐτῷ φαί-
νεται πλείον πρόσωπα τὰ μὲν μεί-
ζονα, τὰ δ' ἰλῶσον καὶ τὰ μὲν ἴ-
σων τὰ δ' ὑποβότατον, καὶ τῶν μὲν
τὰ δ' ἰλῶσον, τὰ δ' ὑποβότατον, ἀρ-
εῖα; τῶν δ' ἰλῶσον ἀρεῖα, τὰ δ'
ἀρεῖα, ἰλῶσον.

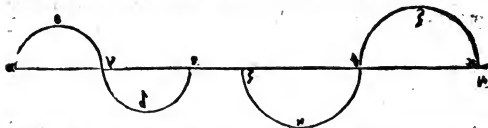
Εἰς γὰρ ἰσπίδιον τὸ α μ καὶ
γινώσκον καὶ λ καὶ μ γινώσκον,

ἴτα λ, Ergo μ, in λ apparet, & λ,
minor est κ; & propior speculo.

Vicelimanona.

Speculum cōfici potest in quo plu-
res res seu personæ uideantur, quæ-
dam maiores, quædam minores; aliæ
propiores, aliæ longius distantes; nō
nullæ quæ dextræ sunt dextræ, sinistræ
uero appareāt sinistræ; præter has aliæ
quæ sunt dextræ appareant sinistræ,
quæ sunt sinistræ appareant dextræ.

Sit enim plana superficies α μ, & in
illa fiant specula caua α σ, & κ, conue

οἶα τὰ α σ, & κ, κυρτά δέ, οἶα τὰ
γ δ, & ε, ἰσπίδια δέ, οἶα τὰ ζ κ,
κ μ, τινὲς τῶν ἐν τῷ προσώπῳ α μ
υποβότατον, φαίνονται μὲν τῶν
ἰσπίδιων ἴσα τὰ εὐδωκα, καὶ ἴσων
ἀπὸ τῶν α σ, κ, ἀπὸ δ' τῶν κυρτῶν ἰ-
λῶσον, καὶ ἰλῶσον ἀπὸ τῶν α σ, κ,
πρὸς τῶν κοίλων παντοδαπῶς, καὶ
ἀπὸ τῶν δ' ἰσπίδιων.

λ.

Εκ τῶν κοίλων γινώσκων πρὸς
τὸν ἥλιον τινὲς τῶν, πρὸς δ' α ἡ ἴ-
σων.

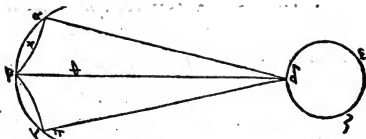
Εἰς κοίλον γινώσκον τὸ α β γ,
ἄλλος δ' εἰς ζ, κιντὸν δ' τὸ καὶ ἴ-
σων.

κα uero γ δ, & ε, plana autem ε ζ κ μ.
Quod si igitur persona stet superiore
loco quam sit α, imagines in planis
speculis uidebimus α quales, & ε qua-
liter distantes, ex conuexis uero spe-
culis minores & minori intervallo di-
stantes, ex cauis uero omnimode ut
demonstratum est.

Tricesima.

Si ad Solem exponantur specula
caua; ex ipsis ignis incenditur.

Sit cauum speculum α β γ, Sol autē
ε ζ, centrum speculi θ, & ab aliquo pū-
E u

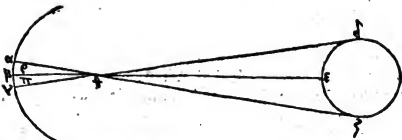
πρὸ τοῦ δ' : καὶ ἀπὸ τινος σημείου
 α' δ', ἐπιζυγῶντα μὴ ὑπὸ τοῦ κ' γ' ἢ
 τριῶν, ἢ δ' ἐκβεβηκὼς ὑπὸ τοῦ β' :
 προσωιῆται καὶ α' δ' γ' ἀκτίνες, αὐτὰ
 ἀνακλιθεὶς ὑπὸ τοῦ κ', ἀνακλιθεὶς
 σιγῇ δ' ἐπ' αὐτὸν α' δ' κινῆται, ἢ γὰρ π
 γωνία, ἢ πρὸς τῇ περιφερείᾳ ἐ-
 λκόμεν ὅτι, τῆς πρὸς τῇ περιφερείᾳ
 λοιπῆς, τῆς ὑπο β' γ' δ'. Ἐπεὶ τῇ
 α' β' περιφερείᾳ ἴση ἡ β' γ', καὶ ἀπὸ
 τοῦ α' ἄλλαι τῆς ἀκτίνες προσωιῆ-
 ται ἢ δ' α', φανερόν ἐστι ἀνακλι-
 μέν ἢ δ' α' ἀκτίνες πεισθῆναι ὑπὸ τοῦ
 κ', διὰ τὸ ἴσην εἶναι τὴν β' περιφε-
 ρεάν, τῇ β' γ'. ὁμοίως δὲ διαχθῆσιν, ὅτι
 πᾶσαι αἱ ἀπὸ α' προσωιῆται
 αὐτὴν περὶ τοῦ κ' ὅσον τριῶν, καὶ
 ἴσας περιφερείας ἀπολαμβάνουσαι
 ἐκαστὴν ὅσον τῇ β'. Ἔς τὸ αὐτὸ συμ-
 πύσσονται, τῇ β' ἀνὰ τὴν τριῶν
 πύσσονται.

Ἐπεὶ πάλιν κοίλον ἦν ὁ πρὸς τοῦ
 α' β', ἄλλο δὲ ὁ α' γ', καὶ ἀπὸ τι-
 νος σημείου τῶν, διὰ τοῦ δ' κινῆται
 ὡς δ' β', καὶ ἀπ' ἄλλων τῶν α',
 ζ', αἱ δ' β', ζ' δ', ἐκ εἰς πρὸς αὐ-
 τὴν αὐτὴν αἱ ἀπὸ τοῦ α' ἀκτίνες
 συμπίπτουσαι, ἐς αὐτὰς, ὥστε τὰς

α' β', ad centrū θ, ducatur recta linea
 αβ, extendaturq; ad ε. Radius uero
 αγ incidat, & reflectatur ad κ. reflex-
 tio igitur fiet supra centrū θ, angu-
 lus enim αβ, ad circumferentiam posi-
 tus, minor est reliquo angulo βγδ, ad
 circumferentiam sito, & fiat circumse-
 rentiæ αβ æqualis circumferentia βγ,
 & α δ', alius radius incidat in α, ma-
 nifestum igitur, quod radius δ' α refle-
 ctens cadet in κ, quoniam β circumse-
 rentia æqualis est circumferentiæ βγ.
 Similiter demonstrabitur quod om-
 nes radii α δ' ad speculum cadentes, et
 æquales circumferentias intercipientes:
 ex utraque parte ipsius ε, in idem
 coincident ipsi ε θ supra θ.

Sit rursus cautum speculum αβγ,
 Sol uero ε, & ab aliquo puncto ε per
 centrū θ, sit βε recta ducta & α δ' ab
 aliis ducantur αδγ, ζθ α, prædemon-
 stratum igitur est antea, quod radii
 uenientes ab ε, in sese incidunt pro-
 pter angulos π, ρ qui æquales sunt.

Radii

π , ρ γωνίας ἴσας· αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ζ
 εἰς τὰς πρὸς τοῦ α γωνίας ἴσας ὡς
 σαι ὁμοίως ἀλλήλαις. αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ
 θ, διὰ τὰς πρὸς τοῦ γ γωνίας, δι
 ἀμτροὶ γὰρ εἰς ἡμᾶς, ὅτι αἱ πᾶ
 σαι αὐταὶ εἰς ἑαυτὰς ἀνακλῶνται
 ὁλοῦν. διὰ γὰρ τὸ κέντρον ἴσσαι
 ἡμικύκλιον ποιῶσιν, αἱ δὲ τῶν ἡμι
 κύκλων γωνίαι αἱ γινόμεναι πρὸς
 τοῖς πύρασιν τῶν διαμέτρων, καὶ
 τὸν περιφερῆα ἴσαι εἰς, δι᾽ ἴσων
 ἄρα γωνιῶν αἱ ἀνακλάσεις γίνον
 ται, καὶ εἰς τὸν καὶ εἰς ἑαυτὰς ἀνα
 κλῶνται, ὥσπερ ἄρα συμπέσυν
 ται ἀπὸ πάντων τῶν σημείων ὑπὸ
 τὰς εἰς τὸ κέντρον, καὶ γὰρ τοῦ κέν
 τρου ἀκτίνων, τῶν δὲ τῶν ἀκτί
 νων ἐστὶν ἀντιμετωπία πρὸς τὸ κέν
 τρον πῦρ ἀθροίζεται, ὥς γὰρ τοῦτο
 ἐν πᾶσι τιδὲν ὁρᾶται.

Radii uero ex puncto ζ, propterea
 quod anguli ad α, sint æquales, simili
 modo in sese recident, radii uero à θ,
 per angulos qui sūt ad γ, omnes enim
 sunt diametri. Manifestum autem est
 quod omnes in seipsos reflectantur,
 cum enim per centrum ductæ sint ad
 circumferētiā semicirculū faciunt.
 Anguli uero semicirculorum qui fiūt
 ad extrema diametrorum & circum
 ferentiarum æquales sunt. Reflexio
 nes igitur fiunt per æquales angulos
 & propterea in sese reflectūtur. Om
 nes igitur radii ab omnibus punctis
 ad rectas quæ per centrū & in centro
 sunt concurrunt. His igitur radiis
 excalescentis, ignis circa centrum con
 globatur: itaque si ad centrum appo
 natur stupa incendetur.

Τέλος.

Finis.

ERRATA.

A iii facie secunda, in quibusdam exemplaribus amorem, lege auctorem. In definitione prima $\epsilon\pi\alpha\rho\sigma\delta\epsilon$, lege $\epsilon\pi\alpha\rho\sigma\delta\epsilon$. In propositionis primę parte secunda iuxta figuram secundam $\alpha\epsilon\delta$ lege $\epsilon\kappa\theta$, & postea $\{\lambda\}$ lege $\{\kappa\lambda\}$. Figuram uero facile sic corriges, ad lineam $\beta\kappa$ colloca δ : ad lineam $\delta\kappa$ λ . ϵ uero in sinistram inferioris circuli extremam partem; γ autē dextram: & paulo supra ϵ intra circulum, ς paulo supra γ , literam ζ . B. propositione secunda reflexu, lege reflexū, $\epsilon\phi\iota\alpha\upsilon\tau\eta\varsigma$ $\epsilon\phi\iota\alpha\upsilon\tau\eta\varsigma$. Propositione decimatertia $\gamma\sigma$, lege $\gamma\beta$. D. propositione uigesima coniungat, lege contingat. Quæ præterea corrigenda erunt, quivis sua industria emendare facillime poterit.

